

UVNITŘ SI PŘEČTETE: PŘÍPRAVA SLAVNOSTI 20. VÝROČÍ ZNOVUTEVŘENÍ TRATI, DOPIS PODNIKATELŮ, LESNÍCI K SITUACI NA ŠUMAVĚ, ŽELEZNORUDSKÉ VRCHOLY, PŘEHLED AKCÍ, ŠKOLÁCI SPORTUJÍ, ČEŠI V BAVORSKU, CO ČÍST, PADÁKEM DO OBLAK A PRAVIDELNÉ RUBRIKY

MĚSÍČNÍK MĚSTA

ROČNÍK XI

KVĚTEN 2011

ZDARMA

www.sumavanet/zeleznaruda/zpravodaj

Česko-bavorská neděle

Pořád si lidi stěžují, že na Železnorudsku se toho děje málo. Zvláště mladí - slyším je každé ráno ve vlaku - trdnomyslně a mezi dvěma cigaretami, které na trati Ruda - Klatovy pohodlně stihnou, mručí a kritizují. Škoda, že se 8. 5. 2011 nepřišli podívat na hraniční přechod Železná Ruda - Bayerisch Eisenstein, kde si kulturní sdružení Über d'Grenz-Přes hranici a.s. dalo práci a uspořádalo česko-bavorskou neděli.

Při této akci nejde o nic jiného, než se

sousedsky setkat, poklábosit, společně popít, pojist, poslechnout si trochu muziky z druhé strany a trochu se sobě přiblížit. Proč ne?

Avizovaný program lákal ještě na blešák a Hutku, oznamoval folklor z Domažlic a Zwieselu, bylo jasné, že hrdlo ani žaludek zahálet nebudou, a kdo se na tohle všechno těšil, těšil se právem.

Spousta lidí na plachty a viklavé stolky vyložila, co už nepotřebuje, vesele a většinou fakt za hubičku (a kolem 15.h. už i zdarma) to vše nabízeli kolemjdoucím, sympatické dámy napekly koláče s polevou i bez, preclíky a další dobroty, teklo pivo, Radler i ostřejší pití, muziky hrály spravedlivě na střídačku, kdo chtěl, poseděl, povyprávěl a došlo i na tanec.

Jen s Hutkou se prakticky nikdo nerozepsával a myslím, že vím, proč. Prostě přišlo málo Čechů. A Němcům Stůj, břízo zelená neevokuje zhola nic.

Tak uvidíme příště, až se na jaře zase skoro všude rozprskne řepka, kolik našich

sem najde cestu. Jindra Holubová, foto: VCH
Vlevo: přijeli nám zahrát, zatancovat a zapívat žáci až z Domažlic, kteří budili zaslouženou pozornost všech návštěvníků
Vpravo: zahrát přijel i známý Jaroslav Hutka, kterému starosta města Michal Šneberger předal jako dar města knihu Šumava – Bavorský les

Rokování o Šumavě

Velké rokování o Šumavě se konalo 6. 5. 2011 ve Zwieselu pod patronací občanského hnutí Za ochranu Bavorského lesa. Referáty přítomných se týkaly hlavně rostoucích ploch mrtvého lesa v Národním parku Bavorský les a rekordních loňských těžeb v národním parku. Ty od roku 2002 vzrostly čtyřnásobně. „Starý les zmizí, plochy suchého lesa se budou dramaticky rozšiřovat, tradiční, po generace pěstované pastviny zvané Schachten nebudeme mít,“ předpověděl předseda občanského hnutí Hubert Demmelbauer. Upozornil na tzv. faktor 20, kdy jeden kůrovcový strom nakazí v krátkém čase dvacet dalších a ty zase další dvacetinásobek, tedy 400 stromů. „Jen ve staré části parku bude ročně přibývat 300 hektarů mrtvého lesa. Přitom tu už 60% lesa odumřelo,“ zdůraznil Demmelbauer. Plochy mrtvého lesa a plochy obrovských holin mají

podle ekologů vytvořit jakýsi „ground zero“, nulový stav, od něhož se prý začne vytvářet zdravý a silný les.

Demmelbauer získává v Bavorsku popularitu tím, že ukazuje na dramatický vývoj „bavorské domoviny“, i tím, že chce bránit vzniku solárních parků a větrných elektráren v Přírodním parku Bavorský les. „Necháme si to líbit?“ ptal se Demmelbauer početného publika. Předseda Spolku tří zemí Bavorsko, Horní Rakousy a Jižní Čechy Walter Höllhuber řekl, že největší problém je vždycky tam, kde se vědecká teorie stane ideologií. „Tam je rozum vyšachován,“ zdůraznil Höllhuber. Spolek, který reprezentuje, kryje plochu 1238 km² se 134 202 obyvateli. Podle jeho názoru dochází k neblahému vývoji: „Tři iniciativy, tedy Global 2000 v Rakousku, Bund Naturschutz v Německu a Hnutí Duha v Česku manipulují veřejným

míněním jako nikdy předtím. Je politováníhodné, když se prosazuje názor malého počtu lidí ve srovnání s názorem většiny obyvatelstva. Problém je, že tato hnutí jsou dobře koordinována, mají peníze a angažmá. Tím pádem dobře pronikají do médií.“ -rh-

**Základní škola
Karla Klostermanna
a Scuola media di Aldeno
chystají oslavy 20. výročí
spolupráce. Hledají účastníky
výměnných pobytů, fotografie
a další materiály. Bližší
informace na č. tel.:
376397024, 724296159**

Zprávy z radnice a zastupitelstva

OKÉNKO NA ÚŘAD

Vážení čtenáři, v této rubrice vás chceme pravidelně informovat o záležitostech, aktuálně řešených na jednotlivých odborech městského úřadu. Jedná se samozřejmě jen o zlomek činnosti jednotlivých odborů MěÚ.

MAJETKOVÝ ODBOR

Koncem letošního roku končí nájemní smlouva se současným provozovatelem vodovodní a kanalizační infrastruktury – odbor zpracovává dle usnesení zastupitelstva výběrové řízení na provozovatele.

Pro zimní sezonu 2011-2012 se musí vyřešit rekonstrukce kotelny v Kralovákách. Byly vyjednány podmínky získání pozemků na Samotách (lyžařský areál), je podána žádost o jejich odkup. Jsou v jednání žádosti o pronájmy a prodeje.

STAVEBNÍ ODBOR-
STAVEBNÍ ÚŘAD

Zpracovává více než sto žádostí o změnu územního plánu. V dubnu bylo zpracováno v rámci správního řízení pět stavebních

povolení a jsou řešena další podání mimo správní režim. Je prováděna kontrola objektů a posuzování statikem. Jsou řešeny průsení stavebního zákona.

SPRÁVNÍ ODBOR

Je neustále nutno řešit černé skládky. Ustanovují se obecně prospěšné práce. Na základě pověření zastupitelstvem budou zahájena správní řízení na odstranění nádob na odpady z veřejných prostranství.

-rh-

Sociální péče

Příspěvek na péči

Chceme upozornit občany Železné Rudy, že správní odbor MěÚ Železná Ruda rozšířil služby o vyřízení – sepsání žádosti o příspěvek na péči.

Zájemci o tento příspěvek již nemusí se svou žádostí na Městský úřad do Klatov, ale mohou se obrátit přímo na Správní odbor MěÚ Železná Ruda – pomůžeme s vyplněním tiskopisu a také zajistíme předání žádosti na příslušný odbor MěÚ v Klatovech. Zároveň se občané také mohou obrátit na správní odbor se žádostí o poskytnutí mimořádných výhod pro těžce zdravotně postižené občany.

Obědy, nákupy...

Dále sdělujeme občanům, že služby, které před ukončením pracovního poměru

zajišťovala paní Hana Pošpišilová (např. donáška obědů, nákupů, vyzvednutí léků v lékárně atd.) se snažíme v maximální možné míře poskytovat i nadále.

Jakékoliv další informace Vám ochotně poskytneme. Caroline Zahradníková-724053791.

A zase odpady?!

Vzhledem k tomu, že v poslední době se množí případy, kdy jsou odkládány odpady mimo příslušné nádoby nebo do špatných nádob, byly na některá stanoviště umístěny stojany se žádostí, aby občané odkládali odpady tam, kam patří. A dále na zelené plochy ve městě byly umístěny nápisy, kterými žádáme majitele pejsků, aby případné „bobíky“ po svých čtyřnohých miláčcích uklidili.

Správní odbor MěÚ Železná Ruda

Mateřská škola
vyhláší 10. ročník
hudební soutěže
ROZFOUKANÉ
PÍSENIČKY

- pátek 27. května

- atrium základní školy

Soutěží se v kategoriích zobcové flétny, klavír a komorní hra.

Obnovení trati Železná Ruda město – Bayerisch Eisenstein

Červnové oslavy 20. výročí mají historickou váhu

Leckdo z nás pamatuje datum 2. 6. 1991. Toho dne německý kancléř Helmut Kohl a předseda české vlády Petr Pithart znovuotevřeli hraniční přechod a pohraniční přechodovou stanici na nádraží Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein. Letos je tomu již dvacet let, kdy se to celé odehrálo. Mezitím toto datum vešlo do učebnic dějepisu. Toto ojedinělé nádraží nejen v ČR, ale i v Evropě má své zcela originální dějiny, které byly vždy spjaty s politickou situací panující v obou sousedních státech. Připomeňme si co předcházelo 2. červnu 1991, kdy byl obnoven plnohodnotný železniční provoz této unikátní stanice. Události shrnul Jaroslav Opial, který na hraničním nádraží po revoluci pracoval.

Pro oživení obchodu a později i turistiky byly podepsány v roce 1873 mezistátní dohody mezi Bavorským královstvím a c. K. Rakousko-Uherskem o propojení trati Královské

bavorské východní dráhy a Plzeňsko-březenké dráhy ve společném nádraží v Eisensteinu na Šumavě. Trať z Čech byla do tohoto nádraží dokončena 20. 10. 1877 a z německé strany 15. 11. 1877. Zároveň byla na státní hranici německou stranou vystavěna osově souměrná mohutná budova železniční stanice, jejíž

polovinu, ležící téměř výhradně na českém území, odkoupila Plzeňsko-březenká dráha.

A jak to bylo po válce?

Po příchodu armády se obnovuje pohraniční provoz pod dozorem armád. Situace se normalizuje. Jsou tudy vedeny mj. i transporty odsunutých sudetských Němců. Rok

1948 však přináší další změny. Postupně je utlumována doprava. 3. 9. 1953 dochází k úplnému zastavení dopravního styku s Německými drahami (DB). Později je zrušena dopravní služba, úsek ze Špičáku je řízen se zvláštními ustanoveními, českou polovinu nádraží obsazuje Pohraniční stráž, je vymezeno hraniční pásmo včetně ženijních zábran a zaměstnanci jsou prověřováni orgány státní správy, zda mohou pracovně vstoupit do zakázaného pásma u hranice. Všechny 11 kolejí je přerušeno podél hranice pláňkovým plotem a na nástupišti 1 m od státní hranice dochází k výstavbě zdi z tvánic ne nepodobné oné slavnější zdi v Berlíně. Ve štítu

Taková krasavice bude vozit zájemce při oslavách 4. června

Železnorudské vrcholy IV a Železnorudskem na kole II

Samozřejmě od místních sponzorů! Tímto jim předem děkujeme a soutěžícím přejeme mnoho hezkých zážitků na trasách. A na úplný závěr: pravidla, trasy, ceny a sponzory naleznete na www.sumava.net/iteruda, bližší informace také na tel.: 376 397 033, nebo na e-mail adrese: iteruda@sumava.net

Václav Šebelík, Informační turistické centrum Železná Ruda

Fotografie představují schránky se soutěžními razítky na jednotlivých turistických trasách. (foto: ITC)

Železnorudské vrcholy IV a Železnorudskem na kole II jsou názvy soutěží pro turisty, cykloturisty, ale i místní zájemce o zdravý pohyb, které pořádá prostřednictvím Informačního turistického centra město Železná Ruda již čtvrtým, respektive druhým rokem. Start soutěží je 28. 5. 2011, poslední den pak 28. 9. 2011.

Jde o soutěže tak trochu zvláštní – určeny jsou trasy, kontrolní razítkovací místa, ale další kritéria již stanovena nejsou. Čas tedy není důležitý. Zda si trasu rozloží do etap, je také na soutěžících.

Zkrátka jde o to, ukázat turistům krásná místa na Železnorudsku a místním je připomenout. Pocit, že je možné k tomu všemu ještě něco vyhrát, je také dobrou motivací.

Na trasách pro pěší i cykloturisty tedy opět budou umístěna soutěžní razítka, slosovatelný kupon získáte v ITC, a ceny?

Železnorudsko vás baví

Přehled akcí v květnu a červnu

- 19. 5. - Jarní koncert v Nýrsku
- 20. 5. - Jarní koncert v Železné Rudě
- 22. 5. - Kynologické zkoušky podle NzŘ
- 27. 5. - Rozfoukané písničky
- 28. 5. - Den dětí
- 3. 6. - Den dětí
- 4. 6. - Den dětí
- 4. 6. - 20. výročí obnovy železnice
- 5. 6. - Kynologické zkoušky podle IPO
- 6. 6. - Jarní běh Železnorudskem
- 11. 6. - Zahájení provozu LD a Bikeparku
- 11. - 12. 6. - Simpleride Bike kemp
- 18. 6. - „Slunovrat“ - u pomníku Barabů
- 18. 6. - „Železnorudské noháč“-6. roč.
 - turnaj v nohejbalu dvojic
- 18. 6. - Kynologické zkoušky
 - podle KJ ČR Brno

Železnorudský smíšený sbor - 736 609 195
 Železnorudský smíšený sbor - 736 609 195
 Kynologický klub Železná Ruda - 607 810 762
 Mateřská škola Železná Ruda - 376 397 161
 SDH Ž.Ruda/Žel.Ruda 376 397 150
 Hotel Grádl Žel.Ruda 376 387 270
 SDH H.Stráž/Hojsova Stráž - 376 361 227
 Město Železná Ruda, ŽR Klub - 376 397 033
 Kynologický klub Železná Ruda - 607 810 762
 TJ TATRA 376 397 024
 Sport.areál Špičák 376 397 167
 Sport. areál Špičák 376 397 167
 Železnorudský klub 376 397 185
 Hřiště zákl.školy 777 324 570

Kynologický klub Železná Ruda - 607 810 762

Zvýšené české části budovy směrem do Německa pár metrů od hranice je vztyčena rudá pěticípá hvězda, pod níž jsou velké portréty V.I. Lenina a Klementa Gottwalda. Po událostech s únosem vlaku v Aši do SRN je na trati zřízena „speciální“ dopravní Debmík, což vlastně byla jen lichoběžníková tabulka s výkolejkou na širé trati, od níž ovšem měli klíč pouze příslušníci Pohraniční stráže. Funkčnost výkolejky byla prověřena jen jednou: Na spádu nedostatečně brzdným drobným vozidlem, které zde vypadlo na náspu před říčkou Řeznou. Stalo se to v době, kdy byl opravován železnorudský tunel. Provoz ve stanici měl zcela zvláštní charakter: Na německé straně běžně jezdily vlaky i s cestujícími na svoji „polovinu“ nádraží „k plotu“ a na opačné, tedy české straně, jezdily nákladní vlaky také až „k plotu“, a to kvůli úvratí vlaků obsluhujících pilu a manipulační sklad dřeva. Vše za přísného dohledu Pohraniční stráže. Chmurné vyhlídky nádraží se začínají naplňovat. DB omezují další spoje a vyhláší k 1. 6. 1991 ukončení provozu do Zwieselu. Na straně ČSSR je plánováno ukončení tratě v Železné Rudě městě, kde byla vybudována remíza pro sněhovou frézu. Trať měla být snesena a opravovaný tunel v Železné Rudě neměl sloužit provozu, ale jako protiatomový kryt pro obyvatele města. Točna z přílehlého depa je odvezena do Berouna, na české straně do budovy zatéká a propadají se

stropy, ani střecha pily nevydrží nápor sněhu a zřítí se. Zůstává jen manipulační sklad dřeva. Doslova v hodině dvanácté dochází

Rudy se stává jednotlým proudem chodů z obou stran hranice, i autobusy musí jet velmi pomalu. Ministři zahraničních věcí ČSFR a SRN Jiří Dienstbier a Hans-Dietrich Genscher se v Železné Rudě dohodnou na znovuotevření hraničního nádraží. Starosta Bavorské Rudy Josef Gabriel, rodák ze Železné Rudy, bere tuto akci za svou jako politicky prestižní a horečně na ní pracuje. Podaří se mu zajistit v Bonnu účast kancléře SRN. Jsou urychleně vypracovány projekty zcela nového kolejíště a provizorní oprava české strany budovy. To vše k novému jízdnímu řádu 1991/1992, tedy 2. 6. 1991. Stavební práce se rozbíhají naplno. DB zavádějí náhradní autobusovou dopravu a ve stanici se buduje ostrovní nástupiště i ostatní koleje. K 1. březnu 1991 je jmenován náčelník a zařazuje potřebné věci. Do stavu samostatné stanice přicházejí výpravčí a výhybkáři, seznamují se s kolegy z Zwieselu a koordinuje se příprava na slavnostní otevření dne 2. června 1991. Je dojednána vlak „Donau-Moldau expres“ z Deggendorfu do Prahy a zpět, který je ihned beznadějně vyprodán a který jako první překročí toho dne státní hranici. Poté přiletí vrtulníkem kancléř Helmut Kohl, který spolu s předsedou české vlády Pithartem slavnostně otevrou nádraží i nové vlakové spojení Československa a Bavorska.

Připravil: -rh-

4. června 2011

20. výročí znovuotevření hraničního nádraží a obnovy provozu železnice

Program

- 11:00 zahájení slavnosti na hraničním nádraží
- 14:00 příjezd parního vlaku z Plzně, přivítání hostů
- 14:15 připomínka znovuobnovení železničního provozu
- 14:45 - 18:50 jízdy parním vlakem, slavnostní nádraží, doprovodný program
- 19:00 Arberlandhalle - bavorsko-český večer s hudbou, ochutnávka bavorských a českých piv akulinářských specialit obou zemí

k listopadovým událostem roku 1989 v Československu a jsou vyvíjeny horečné, tentokrát úspěšné aktivity pro znovuobnovení provozu. 3. 2. 1990 propojí obě oddělené Železné Rudy lidský řetěz a na tento jediný den je povolen bezvívazový styk mezi oběma sousedními státy. Do Železné Rudy města ČSD vypravují posilové vlaky, které jsou přeplněny cestujícími. Silnice z Železné Rudy do Bavorské Železné

Chceme pomoci řešit problémy města – stanovisko Sdružení podnikatelů za rozvoj Železnorudska

Vážený pane starosto, vážení zastupitelé, přátelé podnikatelé. Za podnikatele a naše Sdružení podnikatelů za rozvoj Železnorudska si jako stávající jednatel dovoluji poslat tuto informativní zprávu, ve které se pokusím informovat o situaci v našem městě, o poznatcích ze setkání podnikatelů 25.3.2011, z prezentace našeho regionu na třetí největší výstavě cestovního ruchu v ČR - Dovolena 2011 na výstavišti Černá louka v Ostravě a z poznatků odborných setkání hoteliérů, pracovníků cestovního ruchu a regionálních výrobců v Kašperských Horách a odborného semináře Asociace hotelů a restaurací v Plzni. Nejdříve zhodnotím stavu v našem městě z pozice nás trvale žijících a i podnikajících:

1. Myslíme, že se město nachází ve velice špatném stavu co se týče financí, čerpání dotací a fondů, je bez nějakého plánu rozvoje ve všech oblastech života trvale žijících i n á v š t ě v n í k ů .

2. Prakticky od roku 1990 nebyl zpracován, kromě územního plánu a jeho doplňků, žádný koncept na rozvoj města, cestovního ruchu, společenského, sportovního a kulturního vyžití. Nebyl nikdy konzultován s podnikateli rozvoj podnikání, nových aktivit, nových pracovních příležitostí, rovněž tak školství, kdy na jedné straně se postavila nová škola s perspektivou naplněnosti dětí ZŠ, dvou tříd sportovního gymnázia a tří tříd SOU odbor kuchař - číšník, které mělo v našem městě tradici.

Bezkonceptně se na tzv. zelených loukách postavilo desítky objektů sloužících ne místním obyvatelům a ne pro trvalé bydlení. Máme na mysli rekreační apartmánové byty a rekreační chalupy či vily pro lidi, kteří nemají v Železné Rudě trvalé bydliště a nikdy ho mít nebudou. Město tímto neuváženým udělováním výjimek ze stavební uzávěry podpořilo názory, že stavební uzávěra se stala ideálním institutem pro korupci. A také - a to je prokazatelné - přišlo o statisíce v poplatcích z přechodného ubytování a lůžek, neboť se snížila potencionální klientela hotelům, pensionům a ubytování v soukromí. Vytvořil se nerovnovážený stav, kdy je dnes v našem městě více tzv. milionářských bytů, nežli bytů pro trvalé žijící. Jejich majitelé si přivážejí do Železné Rudy podstatně levnější potraviny, nápoje a další věci potřebné k životu ze supermarketů z vnitrozemí, nechávají tady pouze odpad. Na straně druhé řada z nich tyto nemovitosti pronajímá, bez živnostenského listu. Neodvádí městu poplatky, státu DPH, daně, odvody nemocenského a sociálního pojištění

a stávají se bezkonkurenční podnikatelskou silou proti všem ubytovatelům našeho města. Stavební řád slouží a sloužil hlavně těmto „cizákům“ za peníze z rozpočtu města. Jinak bychom hodnotili tuto oblast, kdyby tito investoři přinesli do Železné Rudy zároveň i investice, jimiž by vytvořili pracovní příležitosti, trvalé bydlení, děti do školy atd. Nic takového se nestalo. Snížily se touto neuvážeností i příjmy ubytovatelů a tím i z jejich daní příjmy města.

3. Třetím problémem - i v pořadí důležitosti

V Železné Rudě najdeme hezká i méně hezká místa

- je špatné jméno, které Železná Ruda dlouhodobě má díky vitenamským tržnicím, nočním klubům, čistotě a v mnohých případech kvalitě služeb některých podnikatelů. To souvisí i s objekty, které doslova naše město hyzdí a hlavně je kolem některých ještě řada čemých staveb, přístřešků, igelitových střech a vystavených trpaslíků. V centru města například bývalo Esperso, internát Plzeň, tržnice Kryštof aj. Z některých těchto dočasných staveb nemáme přínos my podnikatelé. Mezitím se tyto stavby na Městském úřadu potvrdily jako stavby trvalé.

4. Od roku 1990 nebyla ani jedna kontinuita zastupitelstev. Nebyl do loňského roku ani jeden starosta, který by byl alespoň dvě volební

období a mohl s vedením města a zastupitelstvem pracovat s nějakými koncepcemi a perspektivami.

5. Nepodařily se realizace mnoha podnikatelských aktivit, které by zkvalitnily a hlavně rozšířily pestrost nabídky služeb. Důvod je prostý:

Nehodnotilo se CO, ale KDO. Personifikovalo se a nehodnotila potřebnost, novost, potřeba, přínos takových projektů.

6. Zmizely a mizí a nebo budou mizet služby, které zde u nás byly běžnou součástí každodenního života: společenský sál pro akce typu divadel, koncertů, lidových zábav, představení pro děti aj. Uzavřelo se kino. Uzavřela se ČSOB a k 1.5.2011 skončil i další peněžní ústav - Česká spořitelna. Zmizely místní cestovní kanceláře, které se podílely na přísunu hostů do města. Zavřela se prádelna, hodinářství, obchody se zeleninou a ovocem, skončila řada hotelů a restaurací. Bude-li vývoj v našem městě v tomto trendu, budou neodvratně končit další podnikatelé, služby, obchody, ubytovací zařízení.

7. Chybí spolupráce, vzájemná informovanost, společná setkávání představitelů města a podnikatelů. Nezájem většiny obyvatel o dění v našem městě, žije se z podstaty a stereotypu. Použil bych v tomto bodě na závěr slova pana Františka Písaře do našich novin - Železnorudského zpravodaje, kdy odpověděl na otázku: Jak byste hodnotil Železnou Rudu před sametovou revolucí a dnes:

Odpověď: DŘÍVE BÝVALA ŽELEZNÁ RUDA MĚSTEM CHUDÝCH, ALE VESELÝCH LIDÍ. DNES JE MĚSTEM SMUTNÝCH ZBOHATLÍKŮ.

Výše uvedené řádky jsou jen konstatováním současného stavu, který nevznikl loni v říjnu po volbách na místní radnici. To je bohužel vývoj dvaceti let, který se

v současnosti završuje, a to nejen ve státě, ale bohužel stejným obrazem stavu v ČR je i naše město. Po průzkumu obsazenosti a příjmů řady podnikatelů za 1.čtvrtletí 2011, které je za celý rok pro většinu z nás ekonomicky nejdůležitější, musíme konstatovat, že je tu masivní propad a peněženky podnikatelů a jejich zaměstnanců budou poloprázdné anebo prázdné. To bude mít v dalších letech dopad i na příjmy města, neboť cca 30% daní z příjmů se vrací ze státního rozpočtu do rozpočtu města.

Napsané věty, kde převažuje negativní hodnocení, bohužel odrážejí současný

➔ reálný stav, se kterým se nedá již patrně nic dělat a jen konstatovat skutečnost. Je tam ovšem mnoho témat, problémů a možností, kdy je ještě čas věci napravit, zastavit to, co nás společně žene do skutečné krize, ne do té, o které se mluví a plácá, ale do té skutečné, která hrozí pro mnoho podnikatelů, obyvatel i institucí včetně Města Železná Ruda. Hrozí nám existenční problémy. Řada z vás namítne, že kritizovat umí každý hlupák, to čteme v novinách, posloucháme v rádiu či vidíme v televizi.

Pokusme se společně, kdo má ještě chuť, sílu a odvahu říci pravdu a má i finance a postavení, abychom společně v součinnosti a soudržnosti nás podnikatelů ve spolupráci s vedením města se stali rovnocennými partnery, kteří společným zájmem udělají vše pro dobré jméno obce, pro její rozkvet, pro více spokojených hostů, pro kvalitnější a spokojenější život všech trvalé žijících. Sjednotíme síly, postup, dejme hlavy dohromady a s rozvahou, postupnými kroky, jež umožní ekonomická situace města a podnikatelů, vytvoříme stav, kdy se zlepší život nás všech. Dokažme, že Železná Ruda je skutečným centrem cestovního ruchu na Šumavě, dokažme uspokojit kvalitními službami klientelu, která k dosud jezdí a ať se tyto hosté vrací a s nimi přijdou další.

Několik návrhů, kterými bychom měli začít:

1. Úklid města. Zlepšit organizaci práce a hlavně výkonnost dělníků, kteří úklid provádějí a jsou za něj placeni. Využijme znalosti Městské policie, která by měla z denních pochůzek městem znát stav jako

nikdo jiný z nás.

Zaslání výzvy majitelům objektů, kteří by měli svoje nemovitosti a jejich okolí mimo soulad s vyhláškou o čistotě města. Dát lhůty k odstranění a hlavně provést kontroly.

2. Vedení města v součinnosti se Stavebním úřadem a Městskou policií by mělo zajistit do daných termínů odstranění černých staveb, přístřešků, stánků, skladů odpadů, igelitových přístřešků a střech. Zbavit se vystaveného křčovitého zboží a nepovolené reklamy na veřejných prostranstvích. Jde o reklamy, jež narušují mravnost a správné působení na děti.

3. Ve vedení města jsou ze samosprávy dle našeho názoru dva funkcionáři na plný pracovní úvazek, tedy starosta a místostarosta, kteří již mají zkušenosti s vedením obce. Navrhujeme nepřijímat další administrativní síly, například tajemníka. Dále navrhujeme sloučit odbor ekonomický a majetkový. Vytvořit jeden nový odbor cestovního ruchu, pod nímž by pracovalo informační centrum města a případně i centrum volného času.

4. Žádáme o schůzku našich zástupců s vedením obce a všemi zastupiteli na jedné ze schůzí a na té vyčlenit dostatek času k vzájemné informovanosti, specifikaci postojů, návrhů řešení a systému spolupráce.

5. Vytvořit krátkodobou a střednědobou koncepci rozvoje města včetně koncepce cestovního ruchu, jenž je v současné době rozhodujícím ukazatelem prosperity, stagnace či úpadku.

6. Spolupracovat se schopnými podnikateli, kteří jsou v současné době přínosem nejen ekonomickým, ale také společenským, sportovním a kulturním pro život naší obce.

Preferovat kvalitu a ty, kteří mají zájem a ne ty, kteří jsou bez zájmu, kvality, prodávají nekvalitní a předražené služby.

7. Pokud bude trvat institut stavební uzávěry, neudělovat další výjimky ve výstavbě na zelené louce, rekreačním chalupám, apatmánovým bytům.

Nepovolovat další hemy a hazard na území města. Pokusit se o odstranění tržnic a staveb, jímž skončila dočasnost.

8. Zkusit navázat kontakty s peněžními ústavy v naší republice, zda by některá tato instituce nechtěla otevřít filiálku v našem městě.

Cesta, kterou navrhujeme, je jedna z mála, jak se ze stávajícího neradostného stavu dostat. Pokud vás něco zaujalo, tak děkujeme i za čas, který budete věnovat životaschopnosti některých námětů a jejich uvedení do života. Pokud se dohodneme s městem, ještě bychom v prvním pololetí 2011 navštívili zajímavou akci Senior hobby v Lysé nad Labem, která se netradičně uskuteční v červnu 2011. Námětů a návrhů jsou další desítky. Prosím i vás, podnikatelé a zastupitelé, o zaslání a nebo předložení námětů a návrhů na první koordinační schůzce vedení obce a zastupitelů se zástupci podnikatelů, pokud město uzná za vhodné tuto akci uskutečnit. Podnikatelé, kteří by chtěli rozšířit naše řady a stát se právoplatnými členy se všemi právy a povinnostmi, prosíme ozvěte se a my vám zašleme informativní dopis a podmínky členství.

František Strnad - jednatel Sdružení podnikatelů za rozvoj Železnorudska (Ilustrační foto: VCH)

Dvacet let násilí na lesích Šumavy

Takový podtitul nese kniha ŠUMAVA KRAJINA ŽIVITELKA, přeložená do německého jazyka, která nyní vychází ke kulatému výročí Národního parku Šumava. Jejím autorem je Petr Martan, přeložil Roman Hajník. 10. května uplyne dvacet let ode dne, kdy vládní nařízení (č. 163/1991) o vyhlášení Národního parku Šumava vyšlo ve Sbírce zákonů a nabylo právní moci. Historie parku začíná. Petr Martan ji mapuje. K jeho knize napsal úvod uznávaný německý lesník Hubert Demmelbauer. Předmluvu přetiskujeme.

Ve své nové knize uveřejnil Petr Martan nejen zprávu o nejnovějším vývoji Šumavy, krajiny, která po celá staletí živila své obyvatele více než dostatečně. Kniha je také obžalobou osob, odpovědných za současný žalostný stav Šumavy. Mnohé generace lidí se zde snažily o to, aby zachovaly les, který odpovídal jejich potřebám a byl zdrojem dřeva pro domy, stodoly, stáje, okapy a vodovody, krb, kolébku a rakev. Protože lesní škůdci – k nim patřil především kůrovec – byli neustále a důsledně pod přísnou kontrolou, zůstaly přirozené lesy v pohraničních horách zdravé a schopné růstu. Proto mohl národní park při svém založení v roce 1991 převzít „nejrozšáhlejší a nejlépe zachovalý komplex pralesních horských smrčín v Čechách“ – se stromy, které byly starší více než 500 let! Podobná byla situace na bavorské straně hranice.

V „programu na ochranu druhů a biotopů v Bavorsku“, vydaném bavorským ministerstvem životního prostředí a aktualizovaném v roce 1999, se můžeme dočíst: „Existence zachovalých, velkoplošných, přírodních resp. přírodě blízkých smrčín ve vysokých polohách podél hranice do Čech byla jedním z důvodů založení Národního parku Bavorský les.“

Adalbert Stifter tyto hvozdy a jejich drsnou krásu proslavil ve své stejnojmenné povídce z roku 1842. Úkolem národního parku bylo uchovat Stifterovy hvozdy. Stromy měly být káceny stářím z rukou přírody a nikoliv lidskou rukou. Ale místo „pralesů“ nalezneme dnes na Šumavě obrovské trosky lesa s odumřelými stromy, kam jen oko dohlédne. Horské smrčiny byly kůrovcem zničeny na ploše tisíců hektarů,

protože správy národních parků po obou stranách hranice nejprve popíraly nebezpečí napadení lesů kůrovcem a později ho zahrály do autu. Tak byl rozsah škod, vzniklých náletem kůrovce, nejprve utajován a později systematicky bagatelizován. Nyní se odumírání lesa v rozlehlých oblastech už nedá zastavit. Petr Martan má odvahu pojmenovat ty, kteří jsou zodpovědní za katastrofu, a požaduje jejich pohnání k odpovědnosti. Obětování miliónů stromů během několika málo let pochybné vizi „bezzásahové divočiny“ – Petr Martan mluví o „smrkovém holocaustu“ – nemá zůstat zbytečné. Mrtvé stromy se stanou symbolem smutku po bývalé, kdysi hezké krajině se souvislými lesními ekosystémy, a budou nám připomínat, že je nutné bojovat za uchování zbylých starých horských smrčín na Šumavě.

Ve své knize Petr Martan navrhuje vybudování pomníku u pramenů Vltavy. Tento pomník má připomínat lesní tragédii na přelomu tisíciletí a fatální následky fundamentalistické „ochrany přírody“. Autor touto knihou už pomník vybudoval. Přejí mu a jeho novému dílu mnoho úspěchů!

Hubert Demmelbauer, předseda občanského sdružení na ochranu Bavorského lesa

Vydavatel knihy: Komunita pro duchovní rozvoj, o.p.s.

Vážení čtenáři,

jak si budete moci na následujících řádcích přečíst, od posledního zpravodaje se toho událo opět mnoho. Od několika událostí, které jsme museli řešit, přes soutěže mladých hasičů až po stavění máje. Fotografie k těmto událostem můžete nalézt na našich internetových stránkách.

Události za období: 5.duben – 4.květen 2011

2x dopravní nehoda 3x technická pomoc

9. 4. 2011 – Technická pomoc. Na žádost Policie ČR jsme vyjeli k otevření dveří rodinného domu, z důvodu podezření na úmrtí. Hlídka Policie vnikla do domu před naším příjezdem. Lékař bohužel potvrdil exitus.

13. 4. 2011 – Likvidace stromu, který po pádu do silnice blokoval provoz mezi Špičákem a Hojsovou Stráží.

17. 4. 2011 – Dopravní nehoda osobního automobilu na nejvyšším bodě. Vůz byl přetočen v příkopu a na střeše již od nočních hodin. Při našem příjezdu se na místě nenacházel nikdo z posádky. Místo nehody jsme označili a předali místnímu oddělení Policie ČR Železná Ruda.

29. 4. 2011 – Otevření zabouchnutých dveří od bytu, kde se uvnitř nacházely děti.

4. 5. 2011 – Dopravní nehoda osobního automobilu a. odstranění jejích následků. Na místě jsme řešili únik oleje, který jsme odstranili pomocí sorbentu.

Dopravní nehoda ze 17. 4. 2011

Mladí hasiči

V polovině měsíce dubna (konkrétně v sobotu 16. 4. 2011) jsme se v 9:00 ráno sešli před hasičskou zbrojnicí a vyrazili do Nýrska na naši již druhou soutěž v tomto roce. Jednalo se o jarní setkání Mladých hasičů především z okolí Nýrska a Klatov.

Ihned po příjezdu na místo jsme absolvovali nástup, kde jsme si vyslechli organizaci a pravidla této soutěže a vlastně mohli začít rovnou soutěžit. Vedoucí nás ještě rozdělili do čtyř skupin podle věkových kategorií. Do I. kategorie, která představovala nejmenší hasiče, nebyl vybrán nikdo z nás.

Ve II. kategorii jsme ale měli hned tři družstva:

1) Nora Urbánková, Dagmar Ašková a Klára Cyránková. Děvčata skončila na 9. místě z dvaceti sedmi družstev.

2) Jakub a Ondra Ryškoví a Lukáš Východil se umístili na dvacátém místě z dvaceti sedmi.

3) Jana Halamová, David Oberfalzer a Vojta Šmídl obsadili 21. místo z dvaceti sedmi.

III. kategorii, kde byli nejstarší hasiči, reprezentovalo za nás jedno družstvo:

Karel Hach, Andrea Šmídlová a Jaromír Stoklasa si vysoutěžili pozici uprostřed startovního pole. Skončili sedmí z celkových čtrnácti družstev.

Mladí hasiči na soutěži

Soutěžení si vyzkoušely i Růženka Franková a Klára Hachová.

Celkově jsme tedy všichni dopadli velice dobře a naši vedoucí na nás byli velice pyšní.

Nyní se pilně připravujeme na Hru Plamen, jejíž jedna soutěž nás čeká 21. 5. 2011. *Aneta Šebelíková, vedoucí Mladých hasičů*

Májka

Bohužel se stává nemilou tradicí, že nám poslední roky při stavění máje přší. Ani letos tomu nebylo jinak. Naštěstí se jednalo o několik drobných přeháněk, které po postavení máje ustaly.

Před samotným stavěním proběhlo zdobení špice a věnce. Toho se opět zhostily snad všechny děti, které se zde nacházely.

I přes drobný zádrhel v podobě jedné uvolněné stavěcí tyče, kterou se podařilo v česko-italské spolupráci s Aldenským hasičem bleskurychle opět připevnit, byla májka opět úspěšně usazena do stojanu. To si zasloužilo potlesk od početného publika.

Během stavění máje byla nabízena grilovaná nakládaná masa, klobásy a rozmanité tekuté občerstvení. Oslavy z podávané akce trvaly taktéž tradičně až do ranních hodin. Pro některé, kteří si to nepamatují, je možné si celou akci připomenout z fotografií na našich stránkách.

Zpravodaj: Filip Brož

Odpočinek po soutěži

*Zdobení připravené májky a její vztyčování
(fotografie: Filip Brož)*

Tip na výlet:

Mittagsplatz v Bavorsku

Po překročení hranice s Bavorskem, odbočíme po silnici doprava směrem na Lam. Po projetí serpentín nad Bavorskou Rudou pokračujeme ke křižovatce u hotelu Brennes, kde odbočíme doleva. Projedeme údolní stanicí pod Velkým Javorem a pokračujeme dále k Velkému Javorskému jezeru (Gr. Arbersee) a za ním první odbočka do kopce na vrchol s parkovištěm Bretterschachten. Tady odstavíme auto a po značené cestě vyrazíme na Mittagsplatz. Asi po hodině cesty dojdeme na vyhlídku s křížem, odkud se naskýtá překrásný výhled na Velké Javorské jezero a dále do Železnorudského údolí s Bavorskou a Železnou Rudou.

Zdatnější turisté mohou pokračovat dále na vrchol Velkého Javoru anebo po stejné cestě nazpět k autu. (Text a foto: Václav Chabr)

Železnorudská slavnost svobody

I u nás v Železné Rudě se tradičně slavilo s hudbou a občerstvením výročí osvobození u Zámečku. K příchozím promluvil starosta města Michal Sneberger.

Počasí bylo letos velmi vstřícné. Oslav se zúčastnil i známý šumavský patriot a spoluvůdce lyžařského zámečku Emil Kintzl z Kašperských Hor. (Text VCH a vedra; foto VCH)

Dům HORSKÉ SLUŽBY, Špičák 56, 340 04 Železná Ruda

tel. + fax: 376 397 100, pohotovostní číslo dispečera non-stop: 376 397 273

web: www.horskaslužba.cz, e-mail: hssumava@horskaslužba.cz

Vážení čtenáři,

opět se po měsíci setkáváme na stránkách Železnorudského zpravodaje, na kterých vás pravidelně seznamujeme s činností Horské služby na Šumavě. V tomto čísle vás chceme seznámit se dvěma akcemi, kterých se záchranáři horské služby zúčastnili. 30. března 2011 hostil Špindlerův Mlýn v Krkonoších účastníky XXXIV. ročníku Mezinárodní soutěže Horských služeb. Tato mezinárodní soutěž je pravidelným vyvrcholením zimní sezóny. Do Špindlerova Mlýna se sjedou týmy záchranářů z jednotlivých horských pohoří České republiky a ze zahraničí, aby zde poměřily

pravidelně účastní družstva ze Slovenska, Slovinska, Polska a pozvaní jsou i zástupci německých a italských horských služeb. Šumavu v tomto náročném závodě reprezentovaly celkem 3 dvoučlenná družstva. V letošním roce poprvé došlo k velké změně našeho již početnějšího závodního týmu. Po dlouhých úvahách, přípravách a taktizování pro tento fyzicky a technicky náročný závod, došlo k rozdělení sebraného dua bratří Kocumů. Martina Kocuma tak letos poprvé doprovázel vynikající šumavský lyžař a závodník Tomáš Lučan.

Mladšího z dvojice bratrů Ondru Kocuma, doprovázel Láďa Vybíral. Naše trio doplňovalo družstvo záchranářů ze Zadova, Míra Forst a Ondra Zeman. Náročná dvoudenní soutěž je rozdělená na fyzickou etapu, která je dlouhá 24 kilometrů a obsahuje dvě rychlostní zkoušky, první do kopce, druhá pak jako obří slalom dvojic. Celý závod je časově limitován a start je situován u dolní stanice lanovky na Medvědině. Následuje náročný výstup na hřebeny Krkonoš, sjezd do Labského

Start fyzické etapy MZ HS Krkonoše 2011

silu při náročném dvoudenním závodě dvoučlenných hlídek. Soutěž se koná jako memoriál Jana Messnera a Štefana Spusty, záchranářů Horské služby, kteří zahynuli při záchranné akci na Sněžce v roce 1975. Prestižního závodu se účastní každoročně na tři desítky dvoučlenných družstev. Jednotlivá družstva reprezentují jednotlivé oblasti Horské služby v ČR: Šumavu, Krušné hory, Jizerské hory, Orlické hory, Krkonoše, Jeseníky a Beskydy. Dále se soutěže

MZ HS Krkonoše 2011: Martin Kocum a Tomáš Lučan 2. místo v obřím slalomu dvojic

dolu, Kotelních jam a pak zpět na Medvědin. Celá fyzická etapa se jde se skialpinistickým vybavením. V letošním roce byl závod „proložen“ pro vyšší náročnost slaněním ze skalního masivu. Druhý den musí záchranáři absolvovat tzv. technickou část, která se skládá z obřího slalomu dvojic a obřího slalomu dvojic se svozným prostředkem tzv. Akia člunem. Poté následuje ošetření úrazu a svoz zraněného v časovém limitu. Tyto technické disciplíny se konají na černé sjezdové trati na Medvědině. Naše týmy se svědomitě připravovaly na tento náročný závod celou zimní sezónu a příprava přinesla své ovoce. Martin Kocum a Tomáš Lučan stanuli na stupních vítězů a obsadili druhé místo v obřím slalomu dvojic. Zároveň, již tradičně, přivezli na Šumavu pohár za nejlepší ošetření zraněného. Celkově pak obsadili bez rozdílu kategorií 9. místo. Družstvo Ondra Kocum a Láďa Vybíral 13. místo, družstvo Míra Forst a Ondra Zeman 21. místo. Horská služba Šumava tak navazuje na tradice svých předchůdců a obsazuje v této náročné soutěži přední pozice závodního pelotonu.

IZS Dětem Horšovský Týn 2011
ukázka techniky HS Šumava

29. května 2011 se již počtvrté Horská služba Šumava zúčastnila pravidelné akce: „Integrovaný záchranný systém dětem“ v Horšovském Týně. Autokemp v Podhájí nedaleko Horšovského Týna přivítal zhruba tisícovku návštěvníků, kteří mohli shlédnout ukázky techniky a práce hasičů, policistů, zdravotníků, vodních záchranářů, Červeného kříže, kynologů a záchranářů horské služby. Stovky dětí a dospělých tak mohli vidět techniku a vybavení záchranných složek na vlastní oči a vše si pořádně vyzkoušet. Ukázka techniky a vybavení Horské služby budila jako každoročně velkou pozornost všech věkových kategorií. Dospělí se zajímali především o technická data, fungování vystaveného záchrannářského

IZS Dětem Horšovský Týn 2011

vybavení a způsobu jeho použití v horském terénu. Nejmenší pak nespustili oči především ze sněžného skútru, vše si museli „osahat“ a nakonec se nechat vyfotografovat jak řídí tento záchrannářský stroj. Pro nejmladší, byl navíc připraven malý dárek na rozloučenou.

Michal Jandůra náčelník Horské služby Šumava (foto z archivu Horské služby Šumava)

Podklady připravují Bára Faitová, Zlatka Vörösová –žákyně 9. tř.

Italská návštěva naší školy

(Dnes i na str. 10)

V pátek 6.května navštívili naši školu aldenští přátelé.

Italové zhlédli program, který pro ně připravili žáci železnorudské školy. Potom si děvčata zahrála volejbal a kluci fotbal. Večer proběhla v aule základní školy diskotéka, kterou připravila devátá třída s velkou pomocí Unie rodičů. Za pomoc moc děkujeme !!

Fotografie z archivu ZŠ zachytily atmosféru setkání.

Aldeno

Většina žáků 2. stupně základní školy se zúčastní od 9. do 13. května 2011 poznávacího výletu do Itálie. Bydlet budou v hotelu a každý den se vypraví na některé ze zajímavých míst.

Podívají se například do města Parmy či k jezeru Garda nebo do hor. Nebude chybět ani tradiční návštěva aldenské základní školy, kde si žáci změří síly v různých sportovních aktivitách a procvičí si cizí jazyk. Účastníci zájezdu se těší na pozvání do vyhlášené pizzerie Smorzza na předměstí Trenta, kde si prohlédnou nejen výrobu pizzy, ale hlavně ji ochutnají.

Fotbalový turnaj v Nýrsku

V pondělí 2. května jel juniorský fotbalový tým na turnaj v kopané do Nýrska. Kluci i přes bojovný výkon bohužel nepostoupili, protože oba kvalifikační utkání shodně prohrála 0:4. Přesto jim za reprezentaci Železné Rudy moc děkujeme !!

Cyklistické závody

Čtvrtek 2. června 2011 od 16 hodin bude zasvěcen cyklistickým závodům dětí a mládeže. Závody bude pořádat Ski klub Železná Ruda. Přihlásit se můžete na parkovišti u školy. Tak si nezapomeňte vzít přílbu a přijďte si zazávodit.

Ze školy i za školou

(Dnes i na str. 10)

Odpoledne pro rodiče

Ve středu 25. května si žáci prvního stupně základní školy připraví vystoupení pro rodiče. Tímto vystoupením žáci pod vedením svých učitelů předvedou co se ve školním roce naučili.

Vyhlášení nejlepších sportovců Železné Rudy

V pátek 3. června 2011 od 18 :00 se v aule základní školy koná vyhlášení nejlepších sportovců Železné Rudy. Mladí sportovci vezmě s sebou své rodiče a přijďte se podívat na pestrý program.

Geopark

Před základní školou je nový menší geopark. Můžete tam vidět dvanáct druhů hornin, typických pro oblast Železnorudska a dále informační tabuli s popisem vzniku českého kráteru. Projekt byl podpořen občanským sdružením Zelené srdce Evropy, Jihočeskou univerzitou a Jihočeským muzeem, konkrétně osobou geologa Petra Rajlichy.

Sportujeme

Závody ve sportovní gymnastice

Ve středu 13. 4. 2011 se v Klatovech konaly závody ve sportovní gymnastice. Letos bylo velmi málo gymnastek.

Za 1.- 3.třídou cvičily Barbora Sekyrová, Pavla Podroužková, Veronika Tvrdá a Vanessa Windsor.

4.-5.třídou zastupovaly Adéla Zelenková a Jana Halamová a za 6.-7.třídou cvičila Aneta Podroužková. Gymnastky cvičily velice pěkně! V kategorii 1. - 3.třída se umístily na krásném 6. místě.

Ve vyšších kategoriích nebyl dostatek dívek, takže soutěžily jen jako jednotlivci. (Jana Halamová byla 8., Adéla Zelenková 15. a Aneta Podroužková 6.!!-pozn. JP). Přesto si všechny zacvičily s velkou

radostí. Na děvčata se přišli podívat i naši zdravotníci s panem ředitelem a paní učitelka Jana Prošková, která gymnastky trénuje.

Aneta Podroužková

(Foto z archivu ZŠ - naše reprezentantky)

Ze školy i za školou

Anketa

Na str. 19 se Radovan Holub zamýšlí nad celostátním dětským časopisem Redway. Jak jej hodnotí sami žáci sleduje anketa.

Co se vám nejvíc líbí na časopisu Redway?

Pěť Vidláková (14 let) – Nejvíce se mi tam líbí, že tam jsou věci, které jsou pro nás poučné. Například, že se nás snaží odradit od různých závislostí.

Denisa Strelcová (14 let) – Nejlepší je tam téma měsíce. Tam najdu vždycky něco zajímavého.

První pomoc umíme!

Další úspěch mladých zdravotníků

Ve středu 13. dubna 2011 proběhla v Klatovech v parku na vodojemu soutěž hlídek mladých zdravotníků. Soutěžilo se na pěti stanovištích. První disciplína byl transport raněného, kde jsme museli přenést kamaráda nejprve pomocí stoličky z rukou a poté s šátkem. Dále jsme šli ke dvěma poraněným (žilní krvácení bérce a bezvědomí). Na dalším stanovišti nás čekalo krvácení z nosu a poraněná žebra. Postoupili jsme k fantomovi, do kterého jsme dýchali a prováděli masáž srdce. Poslední byla obvazová technika, kde si každý člen naší hlídky vytáhl dva lístečky s názvy obvazů, které musel předvést. Nesoutěžní disciplínou byl kvíz o Červeném kříži. Také jsme opékali vuřty a pili limonádu nebo čaj. Počasí nám moc nepřálo, ale přesto jsme vybojovali zlato (a postup do krajského kola – pozn. JP). Složení naší hlídky bylo: velitelka Nikol Podlešáková, členové Leona Marešová, Jan Malý, Patrik Dvořák a Tereza Fischerová. (Viz foto dole - archiv ZŠ)

Nikol Podlešáková a Leona Marešová, 5. tř.

Jarní zprávičky z mateřinky

Z proběhlého zápisu dětí na nový školní rok 2011/2012, který byl 22. a 23. 3. je patrné, že dětí bude přibývat. Zatím je přihlášeno 25 nových dětí. Po

„hubených“ uplynulých rocích jsme touto stoupající tendencí mile překvapeni. Na všechny děti se těšíme a při zápisu nové děti dostaly drobný dáreček, který pro ně vyrobily děti společně s paní učitelkou Miloslavou Amortovou.

Vesele s písničkou do nového dne

To bylo hlavním mottem hudebního setkání dětí ze ZŠ pod taktovkou paní učitelky Moniky Najmanové. Bylo to 8. dubna v dopoledních hodinách u nás ve školce. Děti v MŠ se zábavnou formou seznámily s hudebními nástroji, společně si zazpívaly a poslechlly si i náročnější skladby, které jim starší kamarádi s paní učitelkou zahráli.

Hezké předvelikonoční odpoledne si užily děti s maminkami, které si přišly 12. dubna do Ekodílny v mateřské škole vytvořit velikonoční dekorace - slepičky s kuřátky pod vedením paní učitelky Míly Amortové. Hotové dílko si každý s potěšením odnesl domů.

Stalo se už tradicí, že naši předškoláci spolu s paní učitelkou Monikou Najmanovou zpestřili svým kulturním vystoupením přivítání nových občánků v obřadní síni MěÚ Železná Ruda.

Konec dubna v mateřské škole, jako každoročně, patřil čarodějnickému rejdní. Toto zaklínadlo bylo slyšet ze 2. třídy Čmeláci a 3. třídy Sluníčka:

**Kůry, mury ven, at' je krásný den,
klektáky, páráky, kančí kůže,
at' mraky zalezou kam který může.**

**Mraky spát, mraky spát,
at' sluníčko může hrát.**

Všude se to hemžilo čarodějnicemi, ježibabami, ježdědky, kouzelníky a mohlo začít dopoledne plné her, čarování, soutěží a kouzel. Všichni si mohli „zalétat“ i na svých košťatech, které si přinesli z domova. Toto rejdní bylo zakončeno sladkou osvěžující

odměnou - nanukem- od manželů Čapkových, za kterou tímto mockrát děkujeme. Zářivé a dychtivé oči dětí prozrazovaly, že jsme si to ve školce užily.

A něco pro maminky!

V květnu probíhají v jednotlivých třídách besídky věnované svátku maminek. Děti si předvedou připravené pásmo písní, her, básniček a předají maminkám vlastnoručně vyrobené drobné dárečky. Na příjemné posezení jsou samozřejmě vítáni i tatínkové, babičky, dědečkové ...

Marta Windsor, vedoucí učitelka mateřské školy (Fotografie z archivu MŠ dokumentují pracovní atmosféru velikonoční dílny a čarodějnický rej)

Dům, který zaujme

Dnes se vydáme do Hojsovy Stráže, kde při cestě na nádraží narazíme na dům č.13, o jehož dlouhé historii si přečtete dole v článku. Dům byl na tehdejší dobu velmi bytelně a moderně postaven. V obytné části budovy se kromě bytu majitele nacházel i penzion pro hosty. Celý komplex budov je ještě dnes patrný. Za pozornost stojí velká třípodlažní stáj pro dobytek, která je

vystavěna na svahu a připomíná spíše tvrz než stáj. Ve stáji jsou dochovány podpěrné kovové sloupy, jak je známe z nádražních nástupišť. Podlahu stáje tvořil propustný rošt a močůvka se odváděla přímo do jímky na dvoře. Trochu úsměvně působí okna stáje, které mají výplně z modrého skla a měly odpuzovat dotěrný hmyz z chléva. Po

odsunu původního majitele celý komplex „obhospodařoval“ státní statek Dešenice. Tehdejší hospodáři tu plánovali zřízení jatek a na celém objektu se důkladně „podepsali“. Dnes je objekt v soukromém vlastnictví. Majitel se snaží dvůr zachránit.

Text a foto: Václav Chabr

Pangerlhof (Steinriegelhof) č. p. 13

Tzv. Schoedelthal (Schoedlův díl) se všemi okolními chalupami tvořilo původně jeden celek, jemuž se říkalo také Steinriegelguetl (Kamenná závora – hora). Toto území zahrnovalo tyto dvory a chalupy: Schoedlhof, Stindlhof, Rederandsdreashof, Wasilguetl, Pauliguetl, Pangerlova, Bachalova a Baierlova chalupa.

Podle prvního poplatného seznamu z roku 1630 byl držitelem tohoto území svobodný sedlák Hans Weinfurter z odbočné větve rodu z Frischwinklu (Brčálek).

Po něm převzal statky jeho syn Martin v roce 1650 a postoupil „Chaluppe“ v roce 1669 za 250 zlatých svému synovi Hansovi Weinfurterovi. V tomto převodu je též zmínka o jeho bratrovi, Martinovi Weinfurterovi, který byl cihlářem „toho času na práci v Praze“, jemuž byl zaknihován na statku jeho podíl.

Po svém návratu z Prahy zřídil cihelnu u domu č. p. 73 (dnešní) na hranici rychtu Hamerské, kterou pak odevzdal svému synovi. Za držení Martina Weinfurtera byla

již cihelna oddělena od celku jako vlastní příděl. Hans Weinfurter prodal 13. ledna 1686 Steinriegelguetl Simonu Prabtlovi z Karlhofu za 300 rýnských zl., čímž odpadl od celku další dvůr.

Simon Prantl se oženil s Marií, vdovou po Jiřím Faistmaueroviz z Hamrů a 7. července 1720 byl zvolen jako radní (porotce) při svobodné rychtě Hojsové. Po jeho smrti určil rychtář Simon Weinfurter za osídlence tohoto dvora Václava Pangerla, jemuž byl dvůr připsán za 750 zl. Václav Pangerl dal dvoru název Pangerlhof. Dědictvím pak přešel dvůr v r. 1727 na syna Mathesa a opět na jeho syna, rovněž Mathesa, v r. 1785.

Mathes Pangerl, psaný též Bangerl, předal

dvůr synovi Augustinovi v r. 1813. Ten však z kraje odešel v roce 1827 a dvůr převzal jeho syn Kašpar Pangerl.

Tento Kašpar měl dva syny, z nichž jeden se vyučil kolářství. Oba dohromady zřídili v č. p. 14 hospodu a vedlejší domek u hospody, zvaný Pangelhaeusel, zařídili jako kolářskou dílnu. Josef Pangerl se oženil s Marií, dcerou Rederandrese, v r. 1898. Statek však zadlužil tak, že byl nucen v r. 1912 hostinec prodat. Statek koupil Wolfgang Zierhut z Holetic u Nýrska.

Stanovisko vědecké rady Fakulty lesnické a dřevařské České zemědělské univerzity v Praze k situaci na Šumavě

nevhodných typech ekosystémů NP.

3) Není pochyb, že nadměrná aplikace principu bezzásahovosti značně přispěla k problémům minulých vedení NP, která uplatňovala vůči veřejnosti, obcím a dalším subjektům na území NP působícím, velmi jednostranný a nekomunikativní přístup.

4) Vědecká rada Fakulty lesnické a dřevařské vyzývá vědeckou, odbornou i laickou obec, stejně tak i

dotčené orgány státní správy, aby při svých rozhodnutích nezvažovaly jednostranná vědecká šetření, ale respektovaly poznatky v celých jejich šířích, včetně poznatků lesnické vědecké obce a názorů obecních samospráv.

5) Vědecká rada Fakulty lesnické a dřevařské doporučuje zpracovat a realizovat dlouhodobou strategii péče o lesní ekosystémy v NP Šumava vycházející z vědeckých poznatků, z konkrétního stavu a vývoje porostů a směřující k posílení jejich ekologické stability a biodiverzity.

Vilém Podrázský, děkan FLD ČZU v Praze (ilustrační foto VCH)

1) Situace kolem jmenování nového vedení Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava považujeme za zbytečně emocionálně vyhozenou. Současný stav je však v podstatě míře výsledkem politického a aktivistického přístupu osob i organizací, které často nelze zařadit do odborné či vědecké základny.

2) Není pochyby o tom, že zřízení a sledování bezzásahových území je jednou z klíčových priorit managementu národního parku (NP), ale v minulých obdobích bylo preferováno na úkor jiných cílů a poslání NP, na nevhodně velkém a rozčleněném území a v

Železnorudský smíšený sbor zahajuje letní koncertní sezónu

Železnorudský smíšený sbor - pod vedením Martina Červenky - zve na jarní koncerty.

Ve čtvrtek 19. 5. od 19.00 vystupujeme v sále Městské knihovny v Nýrsku.

V pátek 20. 5. od 19.00 v aule Základní školy Karla Klostermanna v Železném Rudě.

Na koncertech zazní Moravské zpěvy Antonína Dvořáka v úpravě pro smíšené sbory, autorské skladby Martina Červenky a další písně.

Srdečně zveme.

Za všechny členy ŽSS Libuše Löffelmannová, manažerka sboru.

Naši podnikatelé a služby

Marcela Zoufalá - kosmetické studio Magnolie

Do štítu si majitelka vetkla krásně kvetoucí magnolii, jejíž barvy bílá a zelená a fotografie vytvářejí příjemnou atmosféru pro přichozí.

Od snu k realitě

Dětské přání být kosmetičkou si Marcela Zoufalá (rozená Rehulková) splnila v zimě roku 2009.

Město v prvních letech tohoto století rekonstruovalo na byty dva domy na nároží proti kostelu. V přízemí objektu vznikly prostory původně zamýšlené jako zdravotnické. Zůstávaly však prázdné. Když je paní Zoufalá poprvé viděla, dostala nápad na realizaci svého snu. Dodalo jí to potřebnou odvahu a pustila se do práce. Nejprve

intenzivní rekvalifikační kurs v Praze, závěrečné zkoušky, vyřízení živnostenského listu, vyřízení všech nutných povolení a razítek, nábytek, vybavení technikou a může se začít. Že je to jednoduché? Takto na pár řádcích to opravdu vypadá velice jednoduše, ale skutečnost spotřebovala spoustu energie i financí. Paní Marcela vypráví: "Já měla

takovou ideu, vizi, jak by vybavení a barevnost salonu měly vypadat. Chodila jsem po obchodech a hledala a vybírala. Pak jsem vyrazila autem, sama jsem nakupovala, sama stěhovala, s pomocí kamarádky montovala." Kromě kosmetického salónu spravuje s partnerem rekreační "chalupu" Slavoj na Špičáku. Magnolii zařizovala v letní sezóně při plné obsazenosti rekreačky, a tak byla o pomocníky nouze. Vybavení nábytkem potřebovalo fortel i nemalé vstupní náklady. Kosmetiku dnes už nelze dělat bez přístrojů a to byla opravdová finanční rána. Statisíce za aparát nejsou žádnou výjimkou. Vše se pořizuje na leasing. Z řady technických vymožeností se klienti Magnolie mohou nechat ošetřit diamantovou mikrodermabrazí nebo biostimulačním laserem. Marcela Zoufalá má zásluku i na další pomocníky, ale nejprve chce splatit počáteční závazky a pak teprve půjde dál. Vybavování kosmetické provozovny není vždy bezproblémové. Přijíždějí obchodní agenti s nabídkami nejrozumnějších vymožeností za úžasně ceny. Někteří však rádi zamlžují nebo přímo zamlžují rizika práce s nimi nebo třeba nutnost specifického proškolení či zdravotnické kvalifikace. Tak se klidně může stát, že majitelka kosmetického salónu investuje třeba milión, a přístroj, nemá-li být původcem střetu se zákonem, pak stojí v koutě. V tomto ohledu potěšili paní Zoufalou pracovníci Živnostenského úřadu svou nabídkou konzultace každého záměru nákupu nového přístroje.

Dopřejte si vysavač

Dnes každá práce vyžaduje stále sledování novinek a vzdělávání. Nám zaměstnancům je hej, zpravidla takové doškolování platí zaměstnavatel, ale soukromník je na to sám. "Tak třeba," říká Marcela Zoufalá, "nedávno jsem absolvovala kurz na permanentní úpravu řas a to bylo pouhých 10000,-Kč za jednodenní proškolení." Klientky Magnolie jsou spokojeny s péčí i s cenami, které železnorudská kosmetická studia drží na úrovni vyvážené mezi přáním zákazníka ušetřit a nutností zajistit provozuschopnost živnosti. Kdo by chtěl otestovat služby Magnolie,

získat informace, poplat se na novinky, má možnost navštívit den otevřených dveří. Nejbližší chce paní Zoufalá zorganizovat při Tradičních železnorudských slavnostech.

V salonu Magnolie se pracuje výhradně s kosmetickými prostředky na přírodní bázi,

přátelskými k naší kůži, neškodlivými, nerizikovými a cenově příjemnými. Klientky jsou ve věku málo přes deset let až po paní pětadesátiletou. Přicházejí místní, ale přijíždějí i ze vzdálenějších míst z Čech i Bavorska.

Kromě již zmíněné mikrodermabrazie (tu některé zákaznice přejmenovaly na vysavač) a biostimulačního laseru Magnolie nabízí permanentní úpravu řas, barvení obočí, proti akné chemický peeling, ošetření zralé pleti, medové masáže, depilaci cukrovou pastou nebo voskem, čokoládové zábaly, parafinové zábaly rukou a líčení denní, večerní i fotomake-up.

Otevřeno je denně včetně víkendů podle potřeb a možností zákazníků. Termín ošetření si lze domluvit na tel. čísle 606 637 363.

Připravila Věra Drahorádová (foto: archiv salónu a Václav Chabr)

Vzhůru do mraků

Bude to už tři roky, co jsem řízením osudu ztratil kontrolu nad svým sportovním náčiním a spadl do klidných vod jezera ve švýcarském Luganu. V místní nemocnici jsem pak ve skrytu duše doufal, že pokud to ještě půjde, padák neprodám a ještě to někdy zkusím. Obratle srostly relativně rychle, plíce za pomoci lékařů začaly dýchat i bez kašle a po nějaké době už nic nebránilo k pokusům opět vzletět. Ale ouha, padákové křídlo, které jsem zaslal na pravidelnou revizi, se vrátilo bez nároku na další let. Při svém pádu do jezera se natrhly komory na třiadvaceti místech a to už je lépe neopravovat. Tím se vyřešil prodej padáku. Člověku to ale přesto nedá spát, musí na to myslet a říká si, jdu to znova zkusit. Letět a oddávat se vzdušným zákonům, dívat se shůry dolů a těšit se z každého stoupáku, to je věc, která mi stále chyběla.

První start u Švihova

Jednoho pozdního letního odpoledne na kopci u Švihova s půjčeným padákem opět stojím na startovačce mezi svými. Kopec to není velký. Když je dobrá termika, dá se odletět dost daleko. Tady mi však šlo o něco jiného, raději nikam neodletět, pouze zkusit, co to se mnou udělá. Křídlo jsem si pěkně rozložil pod lesem, srovnal šňůry, upoutal se do sedáku a čekal na vhodný závan větru. Až do této chvíle se člověk cítí celkem bezpečně, stojí na pevné zemi a nic s ním jen tak nehne. Pak přijde moment, kdy pilot musí být přesvědčen o tom, že chce opravdu letět. Větrík zesiluje, rychlá vizuální kontrola okolí, ruce napínají šňůry, vrchlík se zvedá, dva

kroky vpřed a už se nesu zavěšen na tenkých nitkách. Měl jsem obavu právě z této krátké chvilky, zda moje nervová soustava celý let instinktivně nezruší, zda ve mně není obava z překonání zemské gravitace. Letím a sleduji, jak se louka s výškou vzdaluje a s nádherným pocitem provádím první zatáčku doprava nad lesík. Je to dobrý, padák poslouchá a tělesná schránka taky. Pomalu se připravuji na přistání. Přistávám měkce na zem jako do peřin a již se těším na další skluz. Přitahuji padák k sobě, balím ho do kvěťáku a pospíchám pod les. Celý zadýchaný opět rozkládám křídlo a tentokrát bez velkých obav se připravuji na start. To už se cítím o poznání lépe a jen si přeju, aby mě to vydrželo co nejdéle. Podzimní slunce již nemá pro termiku takové pochopení a já své dlouhé lety budu muset přesunout na další sezónu. Příští rok však do toho jdu naplno. Zase nad Alpami Skloubit všechny svoje sportovní aktivity s prací, povinnostmi doma, počasím

a věkem dá někdy docela zabrat. Přesto se podaří vyšetřit čas a zajet si na několik pěkných dnů do Alp. Lítat se může v Alpách všude, kromě míst, kde jsou velká letiště. Tam platí přísná pravidla stejně jako u nás. Častým místem našich společných leteckých cest je údolí Zillertalu nebo okolí jezera Achensee a další. Tady i bez termiky určitě letím víc než hodinu. A to už je pěkné svezení. Prostor v údolí je téměř nekonečný, a to nemluvím o prostoru nad horami. Přestože na startovačce bývají desítky pilotů ve vzduchu, je prostoru dost i pro naše křídla. Místa, kde to chodí, jak my říkáme, tedy kde se dobře stoupá vzhůru, jsou lákavé pro všechny. Proto padáků v těchto lokalitách bývá někdy víc než dost. Snažíme se dostoupat k základnám mraků a pak uletět nějaký kus tam a pak se případně vrátit k autu nebo na domluvené místo. Mnozí také předvádí různé akrobatické prvky, s těmi jsem však po pádu do jezera v Luganu skončil. Přistáváme na určených místech označených většinou větrným rukávem. Večer pak, tak jako u jiných sportů, se vypráví, rozebírají se prožité situace a někteří z nás i přehánějí. S tím přeháněním to ale moc nefunguje, náš let je plně pod kontrolou. Máme u sebe vysílačku, vario sledování, zda stoupáme nebo klesáme, kompas a GPS. To vše je možné promítnout večer na počítači a tím pádem je s přeháněním konec. Náš kamarád Jan má však dobrou taktiku, jak nás všechny předejnat. Dojdou mu v pravý čas baterky.

Vlastimír (Míra) Langr, Plzeň-Špičák

Velikonoce ještě neskončily

Velikonoční pondělí v kostele Marie pomocné v Železné Rudě bylo ve znamení starých tradic. Marie Antoňová ze Železné Rudy doprovázela svoji pravnučku Sárku Evu Marii Chejlovou z Brnířova, která v doprovodu svých rodičů a kmotry přišla ke křtu svatému. Tohoto významného obřadu se ujal nový farář naší farnosti pan Vendelín Zboroň (v popředí), kterému asistoval jáhen Václav Volenec.

Že by nové začátky náboženského života v Železné Rudě?

(Text a foto: Václav Chabr)

Zajímavosti o Velikonocích

V minulém čísle jsme otiskli příspěvek Romana Giři Velikonoční zvyky a obyčeje. Radu údajů jste jistě znali, leccos jste možná kdysi slyšeli a již zapomněli. Dnes vám nabízáme, co jste dosud s největší pravděpodobností neslyšeli.

Zelený čtvrtek

Získal prý své pojmenování podle zelených mešních rouch, lidový výklad název svazuje se zelení Getsemanské zahrady, kde se Ježíš modlil po poslední večeři. Mně se nejpravděpodobněji zdá výklad etymologický: stará němčina používala slovo grienen ve významu plakat. V německých oblastech se mezi 6. až 10. stoletím označoval Zelený čtvrtek Grienendonnerstag - uplakaný - jako symbol návratu kajících se hříšníků zpět do církve. Zvyk posléze vymizel a zřejmě ve dvanáctém století došlo ke zkomolení názvu na Grünendonnerstag, jenž posléze přešel i do jiných jazyků.

Stále máme Velikonoce

Křesťané rozumějí velikonoční dobou čas do Seslání Ducha svatého, tj. 50 dní po Velikonoční neděli. První týden tohoto období se kdysi zakazovala jakákoliv práce včetně úředních jednání, i divadel a zábav.

Velikonoční pondělí, pomlázka

Nemá s křesťanskou tradicí nic společného. Vznik zvyku se vykládá různě: jako připomínka bičování jeruzalémských žen za šíření zprávy o Ježíšově zmrtvýchvstání (lidový výklad), jako pobídka k pohlavní zdrženlivosti a cudnosti (Jan Hus), ale také jako připomínka prvních křesťanů, jejichž rituál křtu pohané zesměšňovali poléváním křesťanů ledovou vodou při jejich cestě z kostela či jejich házením do řek nebo rybníků.

(Podle knihy Průvodce svátečním časem Valburgy Vavřínové připravila Věra Drahorádová)

Trocha historie nikoho nezabije

Na Šumavě žijí lidé již 3,5 tisíce let

1. část - Od mohylových kultur do 10. století

Častý je názor, že Šumava byla až do středověku pustou neosídlenou oblastí, již bylo dobře se vyhnout. Archeologové však mají dost důkazů o jiných skutečnostech.

Počátky jsou doloženy již ve 14. století př. n. l. Na Plzeňsko a Českobudějovicko zasahovala západní mohylová oblast, označovaná jako česko-falcká. Z horního Podunají přicházely přes Šumavu a Český les skupiny s vyspělou kulturou, pro niž jsou charakteristické zpravidla mohyly s kamennou konstrukcí. Lid této kultury zpravidla zůstával v dosud neobydlených oblastech nevhodných pro zemědělství, takže se jednalo převážně o pastevece. V mohylách se proto také nacházejí častěji zbraně, (šipky, kopí, meče) Pastevci nezůstávali dlouho na jednom místě. Z dochovaných nálezů se soudí, že byli i válečníci a množství bronzových předmětů svědčí o obchodním spojení se vzdálenými oblastmi, kde se těžila měď. Mrtví byli ukládáni do mohyl o různé velikosti, průměr se pohyboval od 6 do 20 m, výška od 0,5 do 5 m.

V mladší době bronzové postupoval mohylový lid z jižních Čech na sever. Jejich expanze byla zastavena příchodem kultury lužické. Smíšením obou kultur vznikla kultura knovízská. Lid této kultury začal záhy pronikat do jihozápadních Čech zejména do Pootaví a osídlil i oblasti dosud neobývané, např. povodí Blanice. Tomuto náporu pastevci naší oblasti neodolali a postupně přejali také pochovávaní v knovízských popelnících, které byly však nadále kladeny do mohyl, často opatřených kamennou konstrukcí. Tuto kulturu ze sklonku bronzové doby nazýváme kulturou milavečskou, podle naleziště u Milavčí u Domažlic. Její rozšíření bylo podstatně větší, v naší oblasti je hojně zastoupena na Klatovsku. Nálezy z této doby dokládají vlivy z jižního Německa.

Již na počátku 1. tisíciletí př.n.l. se jako dekorativní prvek na bronzových výrobcích objevuje železo. V 8.stol. před n. l. užívání železa roste a kultura, která ho používala, se nazývá kulturou halštatskou. Obnovuje se pohřbívání do mohyl, pohřby byly bohaté, na čtyřkolovém voze se jhem, koňskými postroji a bronzovými nádobami. Příbuznost nalezneme v oblasti mezi horním Dunajem, Rhonou a Rýnem až k Mohanu, což svědčí o silných vztazích mezi Šumavou a horním Podunajím.

Keltové na Šumavě

Do 5. století př. n. l. patří počátky laténské kultury, která již plně používala železo. Keltské kmeny se přesouvaly do střední Evropy a zasáhly též do předhůří Šumavy. Pro svou ochranu budovaly mohutná hradiště např. Větec, Sedlo u Albrechtic, Kněží hora a nejvýše položené hradiště u nás Obří hrad (1009 m. n. m.) Znakem jsou opět

mohyly, tzv. polní, jejichž stopy nalézáme u V o l y n ě . O pokročilejší kultuře svědčí i pěstování obilí (nálezy mlýnků, drtelů) a tkaní látek (přesleny). Keltské osady stávaly na jižních svazích v blízkosti potoků. Obdélné chaty rozměrů až 14 x 8 m, zapuštěné většinou do země do hloubky jednoho metru, jsou orientovány od severu k jihu, s vchodem od jihu. K ochraně osídleného území si jeho obyvatelé budovali na tzv. ostrožnách rozsáhlá hradiště. Ta nesloužila k bydlení, ale vojenským účelům. Přírozenou ochranu terénem zesilovaly ještě valy z kamene a příkopy. Nejvyšší místo hradiště zvané akropol, mělo ještě vlastní opevnění. Mezi nálezy z této doby jsou běžné šperky určené i mužům, často přehnaně velké, např. bronzové náramky, nošené na ruku i nohou.

Kolem přelomu letopočtu jsou doloženy laténské osady stradonické kultury. Jsou na výšinách s několika málo chatami, umístěnými i po dvou pod jednou střechou a majícími nejvýše dvě místnosti. Kelové byli nejen zručnými hutníky (tavili železné rudy) a kováři, ale i významnými prospektory, kteří za zlatem postupovali hluboko až do nitra Šumavy. Pozůstatky rýžování jsou dochované zbytky sejpů např. na keltském rýžovišti u Modlešovic. S rýžovnickými pravděpodobně souvisí stavba Obřího hradu.

Po odchodu Keltů do příchodu Slovanů bylo Pošumaví považováno za liduprázdné. Vysvětlení se hledalo i ve zhoršeném klimatu, jež nám připomíná i Césarova zmínka o výskytu losů v Hercynském lese (Šumava) a neradno tam vstupovati, jež tam hustý prales plný močálů, dravé zvěře a vysokých kopců, kde není přístupných cest. To se ale nevztahovalo na nižší polohy, což dokazují nálezy sídlišť z doby římsko-provinciální a také stopy po osídlení germánském mezi koncem 2. a 5. stoletím n. l. na břehu Otavy u Sušice.

Slované přicházejí

Dá se předpokládat, že první Slované, kteří

přicházeli do země prázdné a porostlé hlubokými pralesy. Podle archeologických výzkumů přišli Slované do plzeňské pánve koncem 5. a na počátku 6. stol. a šířili se Šumavou až do 10. stol. podél toků řek Úhlavy, Otavy, Křemelné a Ostružné. Osídlení postupovalo pozvolna. Silným popudem k osídlování se stal nálezy zlata v povodí Otavy a jejího přítoku Ostružné, kde kolonizace započala od 7. a 8. stol. V 9. a 10. stol. Pootaví již poměrně hustě zalidnili. Brzy po příchodu se jednotlivé rody a jiné skupiny spojovaly v kmeny, vzhledem ke zdejšímu terénu však poměrně malé. Mohutnější slovanský kmen sídlil ve středootavské kotlině při ústí Volyňky, ochranu mu skýtala hradiště u Sousedovic, Hradec u Řepic a Kněží hora u Katovic. Ta pak zajišťovala i vstup do země. Hradiště u Sousedovic bylo zvláště důležité, neboť bylo správním střediskem a chránilo i příchod od zemských hranic. Hradiště však nalezneme i na Klatovsku, např. Ústaleč které je třeba považovat za opěrný bod, jenž chránil tamní rýžoviště zlata.

Obyvatelé slovanských vesnic doby hradištní se vyhýbali bažinatému terénu a usazovali se na hornatých svazích nedaleko vodních toků. Stavěli chaty bez pevné formy, volně je seskupovali v osady. Obživu poskytovalo dvojhonné obdělávání půdy (úhor, osev) a chov dobytka s lovem a rybolovem. Od 9. stol. se zemědělská výroba zmodernizovala zavedením pluhu, háku ale i pozvolným změnou systému obdělávání půdy na trojpolní systém (ozim, jař, úhor).

Slované byli i válečníci. Na strategicky významných místech (často využili opevnění keltská) budovali hradiště s mohutnými kamennými valy. Hradiště byla trvale osídlena, nebo poskytovala útočiště v době nebezpečí. Slované také pohřbívali do mohyl okrouhlého tvaru, často s příkopem kolem, které byly srušovány ve starší době do skupin, později do řad ve směru východozápadním.

Od 9. století se stávali Slované v Pošumaví součástí rozsáhlého území kmene Zličanů, kteří na Práchni vybudovali župní hrad. Klatovsko náleželo do správy župního hradu plzeňského (Starý Plzenec). Na kmenové knížectví Zličanů navázali Slavníkovci, jejichž panství sahlo až na Plzeňsko, k řece Mži. Po vyvraždění Slavníkovců r. 995 se stalo toto území součástí vznikajícího českého přemyslovského státu.

Zpracoval: Roman Giňa Muzeum Šumavy Sušice- pracoviště Železná Ruda s použitím materiálu Muzea Šumavy

Příště si přečtete: Od vrcholného středověku po současnost

(Fotografie: sejpy u Roklanského potoka; převzato z www.itras.cz)

N a š e č e s k é B a v o r s k o

Češi osidlují Německo těsně za bývalou hranicí

Manželé Mosingerovi měli sen pořídit si pěkný dům se zahradou a usadit se. Zdánlivě jim všechno hrálo do karet. V obci Železná Ruda na hranicích s Bavorskem měli po rodičích rozestavěný rodinný domek. Zaměstnaní přitom oba byli na německé straně v blízké obci Bayerisch Eisenstein (před válkou obě obce tvořily jeden celek) a dostávali slušné platy v eurech. Zdálo se tedy, že dokončit stavbu nebude problém. Jenomže pak zjistili, že už jenom dovoz stavebního materiálu do Železné Rudy schované v bývalém hraničním pásmu vyšponuje ceny do závratných výšek.

Sen o vlastním bydlení se už začal rozplývat, když manželé dostali nápad koupit jednoduše dům za hranicí v Eisensteinu. O přesných částkách nechť kvůli strachu ze závisti mluvit, ale výhodnost koupě byla podle nich jednoznačná. „Za částku, za kterou bychom si v Železné Rudě nepořídili ani pozemek, tady máme zrekonstruovaný dům s velkou zahradou,“ říká Jan Mosinger. Podobně jako on objevuje kouzlo výhod života v Německu čím dál víc Čechů.

Mosingerovi před svým domem

Žije se tu lépe

Donedávna to bylo přesně naopak. Movitější Němci si pořizovali bydlení a víkendové chalupy na české straně hranic. Právě tento zájem stejně jako realitní boom v celém Česku však vyhnal ceny nahoru a poměry se obrátily. Realitní kanceláře v současnosti hlásí, že v hraniční oblasti obou zemí činí rozdíl cen

nemovitostí okolo čtyřiceti procent. Zatímco v Eisensteinu se za jeden metr čtvereční bytu platí přibližně třináct tisíc korun, v české Železné Rudě je to dvacet tisíc.

Může za to také fakt, že mladí Němci odcházejí z pohraničí do měst a o trvalé bydlení v šumavských kopcích nemají zájem. Místo nich pak přicházejí Češi, které naopak láká vyšší kvalita života, již i v drsném kraji německý stát nabízí. Podle matriky dnes vlastní nemovitosti v devítisetlhlavém Eisensteinu padesát občanů Česka. A podle všeho budou přibývat.

„Koupili jsme si tady dům před třemi lety jako jedni z prvních a vůbec nelitujeme,“ říká manželka Jana Mosingera Kateřina a dodává, že tady chtějí „zůstat až do důchodu“. V Eisensteinu už dlouho pracovala jako prodávka v místní cukrárně. Kromě toho, že dobře poznala všechny starousedlíky, začala také přicházet na chuť výhodám života v Německu. Často jde o zdánlivé drobnosti, jako že německé supermarkety poskytují zákazníkům větší výběr i kvalitu potravin. Kromě toho na německé

v Česku chybí. Jejich zákazníci dostanou stejně jako zákazníci všech ostatních penzionů v obci speciální kartu, která umožňuje přepravu zdarma vlaky a autobusy po celém regionu, stejně jako třeba slevy na různé atrakce v blízkém národním parku. „Na tohle lákáme své klienty, které máme ze sedmdesáti procent z Čech,“ vysvětluje Kateřina Mosingerová. Provoz karty se financuje právě z vybraných poplatků. Starousedlíci vítají nové obyvatele z Čech jako posilu obce. Místní řemeslníci si třeba pochvalují, že přibýlo víc zakázek na různé opravy a rekonstrukce. Podivují se pouze nad tím, že Češi nejsou zvyklí smlouvat o cenách a platí bez řečí to, o co si řemeslník řekne.

Mezi oběma národy oddělenými po desítky let železnou oponou sice pořád panuje lehká nedůvěra, ale společnému soužití to nebrání. „Tady úplně každý chodí v neděli do kostela,“ říká Jan Mosinger. „My ne, což vzbuzuje údiv.“ Novousedlíci se starousedlíky se také vyhýbají rozhovorům o společných dějinách, zvláště o druhé světové válce. Když přijde řeč třeba na poválečné vyhnání Němců z Čech, začne být atmosféra značně napjatá. Jinak je ale už samozřejmostí, že Češi a Němci v Eisensteinu společně slaví svátky nebo sousedsky klábosí v časech volna na svých zahradách. „Žije se nám tady dobře, Češi jsou dobří sousedé,“ hodnotí postarší německá dáma, která právě vyrazí ze svého domu na nákup.

Konec sporů, jde se pracovat

Richardu Windsorovi jednat let, ale o budoucí kariéře už má jasné představy. V Německu studuje cestovní ruch, jako praktikant teď pracuje v Eisensteinu v místním informačním středisku a turistickému byznysu v regionu se chce věnovat celý svůj život. Má výhodu, že plynule přechází z němčiny do češtiny a důvěrně zná poměry na obou stranách bývalé hranice. „Budoucnost je v tom, že přestaneme rozlišovat, co je české a co německé,“ tvrdí. „A pochopíme, že Češi a Němci jsou obyvatelé jednoho kraje.“

Spolu s rodiči se Richard Windsor na německou stranu Šumavy přestěhoval před třemi lety. Jeho rodinu sem podobně jako ostatní Čechy přilákaly nízké ceny domů a pozemků. Jako zdatný němčinář si lehce zvykl i na bavorský dialekt, v Bavorsku bydlí, studuje i pracuje.

Na rozdíl od starší generace měl navíc výhodu v tom, že nebyl zatížený minulostí a předsudky. „Tady je jeden výsledek,“ říká hrdě a ukazuje na obrazovce svého počítače chystané číslo časopisu pro turisty, poprvé napsaného v obou jazycích. O tomto projektu se na obou stranách bývalé hranice mluví už osm let, ale krachoval kvůli vzájemným obviněním Čechů i Němců z neserióznosti a neschopnosti dodržovat termíny. Změna nastala až po Richardově nástupu do informačního střediska.

Nejprve vyslechl obě strany a rychle dospěl k závěru, že celý spor je nesmyslný, pak se rozhodl projekt dokončit. A nezůstalo jenom u toho. Díky lidem jako Richard Windsor dnes lokální

Richard Windsor
(foto z osobního alba)

politici na obou stranách bývalé hranice zřídili společnou komisi, která má za úkol propojovat věci, jež byly dříve oddělené. Jde například o propojování turistických stezek nebo pořádání různých slavností, které si Češi a Němci až dosud organizovali zvlášť. Úplnému propojení kraje ještě brání dost věcí, například odlišné nároky úřadů, i jazyková bariéra. „Čeká nás ještě spousta práce,“ říká Richard Windsor.

Adam Šůra

Přetištěno se souhlasem šéfredaktora Respektu Erika Taberyho (fotografie ze soukromých archivů Mosingerových a R. Windsorů)

Nejmladší fotbalisté opět v tréninku

Po delší pauze se znovu rozběhla jarní příprava nejmladších fotbalistů. Na postu hlavního trenéra nyní působí zkušený **Jakub Lehečka**, v roli jeho asistenta autoritativní **Josef Škach**, jehož občas střídají neméně sympatičtí **Martin Halama** a **František Kačírek**.

V současné době mají fotbalisté trénují dokonce dvakrát týdně, a to ve středu a pátek vždy od 16.30 hodin na místním fotbalovém hřišti. Pestrými pohybovými aktivitami nabitě tréninky trvají minimálně hodinu a obvykle končí sladkou odměnou pro malé hráče. Tréninky jsou zdarma, avšak jednorázový roční členský příspěvek činí 200,- Kč za dítě.

Nevsední podívanou bývá krátký zápas, při kterém se malí fotbalisté nejdříve s chutí oblékali do modrých a oranžových dresů dospělých. Antonín Lučan však svým spoluhráčům donesl dresy nové, červené a zelené, v odpovídající velikosti. Všem hráčům moc sluší!

Nadšení dětí pro kopanou neutuchá. Velké oblibě se i nadále těší například střelba na branku. Rozhodně nejmladším brankářem celého týmu je bezesporu **Tomáš Bechyně**. Chytá zásadně ve speciálních rukavicích, nezbytné to vybavení a ždéhá pořádného

brankáře, a neohroženě se vrhá po každém míči. V útoku vyniká již zmiňovaný **Antonín Lučan**. Prakticky žádný trénink se neobejde ani bez jeho mladšího bratra **Jana** a dalších talentů, **Marka Jíchy ml.**, **Sebastiana Greinera**, **Ondřeje Vlacha**, **Laury Novákové** či **Davida Skaly** a sourozenců **Agathy Lily** a **Felixe Jonathana Kopeckých**. Přibýlo také několik šikovných nováčků.

Naši nejmladší si již našli svoje příznivce. Jejich tréninkové výkony jsou pravidelně doprovázeny vtipnými komentáři a mohutným povzbuzováním ze strany přihlížejícího publika.

Perlička na závěr. Kupříkladu **Agatha Lily Kopecká** hrála při jednom z tréninků s takovým zaujetím, že přímo na hřišti ztratila svůj první viklavý zub.

Lucie Charlotte Kopecká (Fotografie: autorka)

Maminky s kočárky a bruslaři si užívají nové silnice

Nově vyasfaltovaná silnice mezi **Penzionem Vrbas** a **Sportovním areálem Špičák** se stává lákadlem pro maminky s dětmi i pro turisty. Silnice dostala díky správě města nový hladký povrch loni na podzim. V silnici už nejsou díry a propadliny. Toho využili nejen zimní hosté **Ski areálu Špičák**, ale v současné době i maminky s kočárky a jezdci na kolečkových bruslích. Maminky vozí kočárky směrem ke Sportovnímu areálu a pak se zase vrací zpátky. Kromě nich silnici používají také majitelé čtyřkolek a velké skupiny německých turistů. Ti přijedou vlakem, vystoupí po silnici ke Sportovnímu areálu, případně dojdou k Čertovu jezeru, a pak se vrací zase zpátky. Silnici využívají i pěší turisté a cykloturisté a celá řada lidí, kteří bydlí v oblasti Sportovního areálu Špičák.

-rh-

Přijďte zkusit pohyb na zdravém povětří

TJ Tatran Železná Ruda pořádá v neděli 5. 6. 2011

**32. ročník
Jarního běhu
Železnorudskem**

Start v 10:00.

Síly změří běžci všech věkových kategorií.

Trasy od 100 m do 8 km vedou přírodním terénem v lese v sousedství belvederských sjezdovek.

Prezentace a starty - lyžařská chata na Belvedéru (na kraji lesa vedle horního konce sjezdovek).

Prezentace na místě.

Hlavní kategorie dospělých běží 8 km muži a 5 km ženy.

GraVity Card - zahájení prodeje jízdenek

V pondělí 2. května zahajuje **KONA Bikepark Špičák** prodej celosezónních jízdenek **GraVity**

card, platících celkem jedenácti bikeparcích Evropy. Mezi ně patří právě **Špičák**, ale i také nedaleko ležící **Geisskopf**. **GraVity card** je společná celosezónní jízdenka, která umožní neomezený přístup do nejlepších evropských bikeparků. **Bikepark Špičák** v letošním roce rozšířil počet bikeparků, kde tato celosezónní jízdenka platí. „S **GraVity card** jednoduše přijedete do bikeparku a jdete rovnou na věc. Pokud patříte mezi bikery, kteří touží zkoušet nové tratě nebo se připravujete třeba na roadtrip po Evropě, pak se vám tato společná jízdenka vyplatí. Jednoduše si můžete spočítat, kolik vás budou stát například dva týdenní výlety po

bikeparcích. Pokud k tomu připočtete možnost jezdit zdarma na tuto jízdenku i nejbližších bikeparcích, kde platí celou sezónu,

pak se tato investice skutečně vyplatí,“ říká **Radek Vaniš** ze Sportovního areálu Špičák, ve kterém se **Bikepark Špičák** nachází. V každém bikeparku je potřeba respektovat jeho vlastní dobu provozu. Platnost jízdenky je od 1.5.-31.10. 2011.

Radek Vaniš, Sportovní areál Špičák

Ceny pro rok 2011

GraVity card - celosezónní jízdenka Dospělí - 8160 Kč/340 Euro

Mládež (1992-1994) - 6480 Kč/270 Euro

Děti (1995-2004) - 4080 Kč/170 Euro

Záloha na čipovou kartu 50 Kč/2 Euro

Z městské knihovny

Četbou vyděláme - o projektu Čtení pomáhá

Třetí dubnový týden proběhlo v knihovně školní kolo Soutěže ve čtení. Nejlepší čtenáři dostali drobné ceny, dva zástupci z každé třídy postoupili do oblastního kola v Nýrsku. První třídu bude reprezentovat Ondřej Strouhal a Veronika Zelenková, druhou Michal Svítal a Adéla Fürstová a třetí Zuzana Kulhánková a Jiřina Kyselová. Držím jim palce, aby ve větší konkurenci uspěli.

Ráda bych vás seznámila s charitativním projektem Čtení pomáhá, jehož cílem je podněcovat děti ke čtení a současně pomáhat druhým. Zúčastnit se mohou děti a mládež do 18 let, kteří se zaregistrují na www.ctenipomaha.cz a přečtou některou z doporučených knih. Nejlepší knihy vybrané odbornou porotou jsou rozděleny do tří kategorií podle věku čtenářů. Přečtení knihy dítě potvrdí krátkým testem na internetu a dostane kredit 50 Kč, který může věnovat konkrétní charitativní akci, kterou si vybere z nabídky několika renomovaných nadací. Projekt funguje teprve od začátku dubna, ale je již přes 10 tisíc registrovaných účastníků a bylo věnováno 700 tisíc korun. Každý rok se v projektu Čtení pomáhá rozdělí mezi jednotlivé charity podle rozhodnutí dětí deset milionů korun.

Novinky v knihovně

V průběhu května přibýlo v knihovně mnoho novinek. Děti jistě potěší Pohádky ze zoologické zahrádky, Hurvínek a Mánička na neznámé planetě, Arthur a minimojové a Arthur a Maltazarova pomsta nebo komiks 4 tajemství Čtyřlístku v knižní podobě, který vyšel k 40. výročí slavné čtveřice. Myslím, že největší radost budou mít holky z jedenácti nových děl Dívek v sedle od Bonnie Bryantové, kluci si mohou přečíst další díl Fotbalových divochů nebo hororový příběh ze světa démonů a magie od Darrena Shana Demonata.

Příznivci detektivek si mohou půjčit tři svazky od Jamese Pattersona, Bezejmennou oběť Ruth Rendellové nebo Smrt pod sedmým grýnem od Jaroslava Kuřáka. Z historických románů jsou nově k dispozici Zmatky v Berlíně od Barbary Cartland, Horský vavřín od Jude Deveraux a Černá žena od Nilu Brigitte Riebeové. Z románů nabízím Krásnou slečnu od Hedwigy Courths – Mahler a poslední knihu Nory Roberts Sen v bílém. Kdo by si chtěl připomenout King Konga, obřího lidoopa, je k dispozici jeho knižní zpracování, stejně jako dva díly o Forestu Gumpovi od Winstona Grooma. Martin

Sixsmith, zpravodaj BBC v Rusku, sepsal události kolem prvního případu jaderného terorismu – Litviněnkův spis. Přečíst si můžete Zlatou lišku, pokračování ságy rodu Courtneyů, od Wilbura Smitha, několik psychologických knih od Johna Graye o vzájemné komunikaci nebo Jany Jašové Jak přežít soužití s pubertákem. Sportovci mohou studovat pravidla florbalu, freeskingu, bojových sportů a tenisu. Přibýlo i několik knih pro zahrádkáře o rostlinách, Národní parky jižní Afriky plné barevných fotografií a moc pěkně zpracovaný Velký ilustrovaný atlas vesmíru.

Věřím, že si z nabídky nových titulů vyberete a navštívíte mě v knihovně. Otevřeno je každé pondělí, úterý a středu odpoledne, internet je k dispozici pro všechny zdarma.

Martina Najmanová, knihovnice (foto: autorka textu)

Druháci přišli soutěžit ve čtení

Blahopřání

V měsíci květnu oslavují svá životní jubilea

Jan Vobr, Železná Ruda
Jana Pešková, Železná Ruda
Anna Holá, Železná Ruda
Miloslav Čácha, Železná Ruda
Vladimír Švuger, Železná Ruda
Hana Prousková, Špičák
Alena Smržová, Železná Ruda

Všem přejeme pevné zdraví, hodně radosti, spokojenosti a štěstí. Do dalších let optimismus a jen to nejlepší. *Sociální komise*

Do kostelního krovu

V únoru tohoto roku vyslovil jeden můj známý, který zhruba 20 let žije v cizině, přání podívat se do kostela. Především ho lákala možnost poprvé zhlédnout krov, kam se v dětství nikdy nedostal.

Jak někteří víte, pravidelné prohlídky kostela začaly v létě loňského roku a jejich nabídka trvala do konce září. Provázet i v zimním období nikoho ani nenapadlo, protože - pokud je venku zima - uvnitř této stavby je dvojnásobná.

Při vstupu do krovu nás čekalo překvapení. Trámoví ve špičce bylo nádherné a zřetelně vidět, vlastně ještě lépe než v létě. V tento únorový den sice slunce nesvítlo, ale okénky ve spodní části kupole se odráželo světlo od sněhu na povlovné části střechy. Baterku jsme ani nepotřebovali.

Můj známý - podobně jako jiní návštěvníci před ním - byl nadšený krovem našeho kostelíčka, obdivoval moudrost, um a

zručnost mistra Mathise Lehnery i jeho pomocníků. Do své nynější vlasti si odnášel nevšední zážitek a s ním i mnoho snímků.

A tak se zrodil nápad: dát možnost i jiným zájemcům prohlédnout si kostel Panny Marie Pomocné z Hvězdy i v zimě, ovšem (na rozdíl od léta) jen na telefonickou objednávku a pouze za dobrovolné vstupné. Za dva měsíce této nabídky využilo 15 lidí, jejich příspěvky na opravu kostela však byly v průměru dvojnásobně vyšší. Patří jim za to dík.

Na závěr ještě dvě informace:

1. počínaje červnem t.r. po čtyři měsíce se budou opět konat pravidelné prohlídky kostela (po, st a pá vždy od 9 hodin), ovšem i tehdy si lze objednat schůzku v jiném termínu

2. letos nově mohou návštěvníci získat razítko železnorudského kostela do svých turistických knížek. *Lidmila Kováčsová*

Národní přírodní rezervace stoletá...

100 let je v životě lidském doba opravdu dlouhá, ale co stejných 100 let v životě přírody? Téměř nic, když vezmeme v úvahu miliony let, se kterými vědci ve směru k vývoji přírody počítají.

Ale té naší rezervaci, kolem jezer Černého a Čertova, sto let je. V jejím životě proběhlo mnoho událostí, týkajících se tohoto krásného a jedinečného kouta Šumavy, proběhlo i mnoho událostí, týkajících se lidí, žijících v tomto regionu. Rezervace vedle přibýtků lidí, lidé bydlící, pracující i odpočívající v rezervaci, nebo v její těsné blízkosti. Vzhledem k průběhu času bylo již mnoho

zapomenuto, ale mnohé si ještě připomenout můžeme. A právě sté výročí rezervace přimělo znalce a milovníka Šumavy, **Václava Vetýšku** k činu, kterým se na Šumavě pomalu stává slavným a uznávaným. Je totiž autorem výstavy s názvem „**Oči Šumavy**“, výstavy, která dokázala oslovit a od běžného shonu zdržet pěknou řádku lidí. Lidí, kteří z výstavy odcházejí a nešetří slovy chvály, lidí, kteří autorovi vzdávají poděkování. Vždyť celá řada textů a fotografií, shrnutá do celkem dvanácti kapitol od vzniku rezervace, přes faunu, floru a výzkum, až po pašeráky a báje a pověsti o jezerech, dovede člověka přivést ke vzpomínkám, ale i k zamyšlení se, co bude dál...

Tato výstava měla svoji vernisáž v Plzni na radnici a poté byla přemístěna do Železné Rudy, kde pobývala dva měsíce. Její kvalita je nesporná a my snad budeme mít možnost tuto výstavu na Železnorudsku v letošním roce ještě vidět.

V souvislosti s výstavou „**Oči Šumavy**“ zorganizovalo Informační turistické centrum města Železná Ruda v sobotu, 23.4.2011, velikonoční

Václav Vetýška, autor výstavy

výšlap k Černému jezeru, kde přímo na břehu jezera proběhlo setkání s autorem výstavy, Václavem Vetýškou. Ten účastníkům prozradil další zajímavosti o dvojici šumavských jezer. Text a foto připravil Václav Šebelík, Informační turistické centrum Železná Ruda

Čarodějnický rej u penzionu Habr

V sobotu 30. 4. 2011 se na zahradě pod penzionem Habr v Železné Rudě již tradičně v podvečerních hodinách zapaloval oheň a celý akt byl doprovázen kroužením čarodějnic. U ohně se sešlo několik desítek hostů, čepovalo se plzeňské pivo, opékaly klobásky a buřtíky. Při tramských melodiích účastníci vydrželi sedět do ranních hodin. Dobrou náladu nenarušil ani večerní drobný deštík. Na příští rok připravíme na zahradě pod penzionem Habr večer s tramskými písněmi a soutěž o nejlepší čarodějkou. Aby nás nezaskočilo počasí, bude připraven vytápěný stan. Takže těchto pár řádek můžete již brát jako pozvánku na příští rok. Ostatní fotografie jsou k nahlédnutí na www.pkvylet.cz

Milan Sklenář, majitel penzion Habr, Železná Ruda

ZÁPADOČESKÉ MUZEUM V PLZNI
pobočka Muzeum Dr. Šimona Adlera
Dobrá Voda 5, 342 01 Hartmanice
zve vás i vaše přátele na autorskou výstavu

RUDI LORENZ
BRNO

PONORKA VICTORIA
(Některé odtajněné listy z deníku ponorky Victoria)

OBRÁZY • RELIÉFY • PLASTIKY
KVĚTEN – ČERVEN 2011

SPONZORI VÝSTAVY
Židovské muzeum v Praze
Vzdělávací a kulturní centrum, pobočka Brno

OTEVŘENO
úterý–neděle 9.00–12.00 / 12.30–17.00

Soutěžní plakát pro Anglii

Výuka jazyků, překlady a tlumočení v letošním roce oslaví již 15 let svého působení tady na Železnorudsku. Počet studentů a klientů za tu dobu narostl do stovek dětí a dospělých. I obyvatelstvo zdejší lokality očividně stejně jako všude jinde touží po kvalitním vzdělání a umí si ho vážit.

Začátek jara jsme se s jedenácti vybranými studenty angličtiny rozhodli zpestřit účastí v mezinárodní soutěži **Project Competition od Oxford University Press**. Úkolem bylo společně vytvořit plakát na téma Communication (Komunikace). Jelikož zde žijeme obklopeni šumavskou přírodou, kde bohužel také není nouze o různé úrazy, odpovídalo tomu pojetí našeho plakátu. Nese podtitul **Means of communication in case of an accident in the Šumava Mountains** (Komunikační prostředky v případě nehody na Šumavě). Všichni účastníci, jmenovitě Klára Ženíšková, Kateřina Vaščúrová, Pavlína

Roudná, Karolína Jarošová, Dominik Vizinger, Patrik Dvořák, Jiří Homolka, Natalie Aschenbrennerová, Adam Jílek, Karolína Podracká a Agatha Lily Kopecká, pracovali jako vždy s nadšením, přičemž spolu s angličtinou rovněž neopomněli patřičně projevit svoje výtvarné cítění. Obzvláště

někteří hýřili výbornými nápady, které neváhali zrealizovat. Motivačním faktorem pro ně zdaleka není jen fakt, že lze vyhrát zajímavé ceny, nýbrž chuť ukázat svoje schopnosti a dovednosti v mezinárodním měřítku.

O výsledcích snažení všech zúčastněných učitelů angličtiny a jejich žáků bude rozhodovat odborná porota přímo v anglickém Oxfordu. Jsme zvědaví, zda ji náš společný výtvar zaujme a osloví. V každém případě vítáme samotnou možnost účasti v této nevšední soutěži.

Dovětek:

Do mezinárodní soutěže bylo zasláno přes 700 příspěvků. Finalisty vybíral sám Tom Hutchinson, autor světoznámé řady učebnic *Project English Third Edition*, spolu s designéry této knihy. Náš plakát postoupil do širšího finále, přičemž účast v užším finále nám unikla jen o vlásek. Zvítězili Slováci, kterým tímto srdečně blahopřejeme.

Lucie Charlotte Kopecká, učitelka jazyků

Příspěvky do pravidelné rubriky Ze školy i za školou dostáváme od školních dětí i jejich učitelů ve vzorné spisovné češtině. Nedávno mi ředitel školy Ctirad Drahorád půjčil celostátní školní časopis Redway. Časopis se ve škole distribuuje. Byl jsem příjemně překvapen. Časopis je psán úplně jiným stylem, než nás učili. Je to styl, jakým jsou psány třeba herní časopisy.

V Redwayi se píše o věcech, které zajímají mladé lidi: o hiphopu, muzice, o freestylem lyžování nebo o nebezpečí drog. Zaujala mě čeština, kterou nedovedu. Je volná, má mluvený spád, je plná moderních slov a obrátů (dav je rozpumpovanej, děják místo dějepis, užít si to atd.). Vedle toho tu najdeme slova typická pro běžnou žurnalistiku: spojku „či“ nebo vševládne sloveso „konat se“. V textech je plno anglistů, což mně vůbec nevádí. V padesátých letech byly moderní rusismy. Jiná doba, jiný mrav. Třeba v reportáži o snowboardistické soutěži Air Style v Mnichově se v Redwayi píše: „Po první části odehrajou krátký koncert američtí punkáči SUM41. Dav je miluje. Pak přichází

semifinále a rozpumpovaný publikum předvádí neuvěřitelný support. Každý jezdec je oceněn jásotem, ať už se mu jízda povedla či ne.“ Velká část časopisu je věnována skateboardingu a rozhovorům s jeho průkopníky. Ivan Zobák Pelikán tu vypráví, jak si vyrobil za socialismu první skejt z překližky a organizoval první závody. „V roce 1980 jsme poznali, jak skateboarding leží v krku komunistům,“ píše. „Dali jsme dohromady peníze a postavili první U-rampu, jenže v tom roce byla zrovna spartakiáda a před jejím konáním jsme dostali příkaz, že to

máme okamžitě zlikvidovat nebo z toho udělat obří květináč. Bylo prostě nemyslitelné, aby okolo chodily cvičenci a říkali si, co je to tady za monstrum. Taková socha kapitalistického sportu.“ Jiný klasik skateboardingu Honza Peterka, zvaný oldskuller (podle americké punk rockové kapely Old Skull z osmdesátých let) říká: „Pro mě byl skateboarding životní styl. Měl jsi takovou svobodu, byla v tom trocha rebelství a holky se na to chytaly. Trochu mi ta naše parta přišla jako z toho filmu Legendy z Dogtownu. Akorát nebyly prachy a ty bazény. Nebo teda – v jednom jsme jezdili, byla to taková požární nádrž, ale nakonec nám ji zasypali... Lidi na ten skejt čuměli, ale fízlové po něm ani moc nešli. To máš jako dneska. Pruděj, že někde jedeš a že to tady voďřeš a tak. Ty samý kecý, akorát ve větším. My jsme to měli komplikovanější v tom, že jsme skejtovali a ještě byli punkáči. A po punku už fízlové šli.“ A Tomáš Potůček vzpomíná takhle: „V roce 1987 se konal druhý prachatickej Summer Camp, domluvil jsem se

Mluva a doba se mění

s americkým profi jezdcem Markem Gonzalesem, že za náma přijede ještě s ostatními. V pátek mi volá: No tak jsem tady. Přijel do Prahy vlakem s malým báglem a skejtem v ruce. Po campu se najednou rozhod, že musí okamžitě odletět do Paříže na koncert Prince. Tak jsem ho rychle vezl na letiště. Byl takovej otrhanej a u přepážky ČSA koukali dost divně. Asi si říkali: Nějaký špinavej Mexikánek. Vytasil zlatou kreditku a najednou bylo všechno jinak.“

Doba se mění, ale jedno zůstává: člověk musí něco umět, aby přežil. A mluva se mění taky. Už to není ta šroubovaná puristická čeština, ale živý jazyk. Jako třeba tahle (z časopisu Čili Chili) ve fejetonu Podobenství o smetišti: Hovoří v něm spolu dva fiktivní charaktery, Sakrapes a Glaukom.

Sakrapes: „Hele představ si týpky, co žijou celej život na smetišti. Uprostřed fajruje vatra, která je totálně oslňuje, takže můžou ččet dycky jenom směrem od ní. Číže znají všechny věci i sami sebe jedinej jako stíny mezi odpadkami.“ Glaukom: „To je hustý! Takže si myslíš, že ty stíny sou skutečný věci?“ Sakrapes: „Přesně! A teď si představ, že by se jeden z nich vykašlal na teplo tý vatra a vzal kramle do světa za smetištěm! A najednou viděl skutečný věci! Že by se pak vrátil a začal do všech hustit, že bydlej dobrovolně na hnoj. A že jinde to mají lepší.“ Glaukom: „Sákryš, to by asi dostal šutrem, co?“ Tak to už je poezie.

V Redwayi jsem si počel. A to ani nemluví o rozhovoru s kazašskou studentkou Alinou, přepsaným tak, jak Alina mluvila, bez oprav. Tak jaké češtině dáváte přednost vy? Komentáře o měníci se mluvě i době od žáků Základní školy v Železných Rudě vítáme. Jak oni se na to dívají?

-rh-

Pizzerie u Michala zahajuje sezónu

Pizzeria u Michala a Penzion Vrbas najdeme v blízkosti nádraží Špičák. Je to příjemný penzion se stylovou restaurací, terasou, venkovním posezením a hřištěm. Skupina hostů si tam zrovna na laptopu prohlíží reportáž „Tohle je nejprudší sjezdovka v celé ČR“. V reportáži nás Radka Pavlovčinová pozvala na návštěvu zimní Železné Rudy a Špičáku. Reportáž je dostupná na www.stream.cz, do okénka vpravo nahoře doplníme název reportáže.

Na letošní letní sezónu se majitel penzionu Michal Vrbas se svou ženou chystají od píky: stavějí dřevěnou bránu před penzionem. Michal Vrbas se penzionu věnuje už několik let a jeho bratr provozuje parkoviště pro zimní návštěvníky Sportovního areálu Špičák. „Do parkoviště jsme investovali celkem cca 3 mil. Kč včetně kanalizace a lapače olejů,“ říká Vrbas. „Ve spolupráci se Sportovním areálem Špičák jsme investovali i do elektronického parkovacího systému.“ Ten je na přístupové silnici ke sportovnímu areálu a řidičům oznamuje, jestli je parkoviště pod areálem ještě volné nebo obsazené. Červený nápis „Obsazeno“ ovládá správce parkoviště František Vrbas mobilem přes SMS bránu.

Chybějí turistické cíle

Michal Vrbas hodnotí uplynulou zimu: „Ubytování a služby poklesly v uplynulé zimě přibližně o třicet procent. Lidi víc šetří, a když už se vydají ven, vyrazí spíš do ciziny. Na Velikonoce tu kolem prošly stovky turistů, ale do restaurace nešly. Na Železnorudsku nám

chybějí služby a infrastruktura srovnatelná se zahraničím. Velký problém je také to, že tu máme málo turistických cílů. Obě jezera jsou sice krásná, ale lidi za čas omrzí. Dodnes se - dvaadvacet let po revoluci - nemohou dostat do nejkrásnějších míst západní Šumavy jako je Juránkova chata, kam je z české strany zakázán přístup. Nefunguje ani tradiční Lávková cesta nad Čertovým jezerem. Město ji chtělo obnovit z evropské dotace, ale nedostalo povolení od správy NP a CHKO Šumava. To je smutné.“

Pizzeria U Michala měla v zimní sezóně v restauraci dost lidí, ale podle slov majitele víc šetřili. Například si koupili pizzu a rozdělili ji napůl. Vrbas tvrdí, že sousední Bavorsko je pro české turisty důležitým argumentem pro cestu na Šumavu. Velkým lákadlem zůstávají kvalitní bazény v sousedním Bavorsku,

například Osserbad v Lamu. „Rodinný lístek na celý den lze v bavorských bazénech pořídit za 12-15 Euro. Přínosem pro české turisty je také Velký Javor s lanovkou, kde letní sezóna začíná už 14. 5. 2011. Velký Javor je sice v Přírodním parku Bavorský les, ale je tam možné chodit po hřebenech a v sedle Malého Javoru byla dokonce celoročně otevřena chata s restaurací. To u nás nemáme.“

Přijede i podnikatel s čistou hlavou

Na letní sezónu chystá Pizzeria u Michala několik gastronomických novinek. Například vepřové, hovězí a kuřecí steaky na grilu a možnost objednat si jídla den dopředu (kachnu, žebra nebo vepřové koleno). Nadále se budou pořádat jednou za čtrnáct dní okresní přebory v nohejbalu. Na hřišti si ale může zahrát každý z hostů penzionu. Od středy 1. 6. do neděle 5. 6. navštíví Penzion Vrbas majitel rodinného pivovaru Bernard v Humpolci Stanislav Bernard. V Pizzerii u Michala se točí tři druhy Bernarda – světlý, řezaný a černý. K dostání jsou čtyři druhy nealko Bernarda „s čistou hlavou“ – světlý, jantarový, višňový a švestkový.

V Pizzerii u Michala je otevřeno celoročně - do konce května jen od pátku do neděle, od června po celý týden kromě středy, kdy je zavírací den. Služby penzionu ale běží neomezeně. Cena za ubytování je 350 Kč se snídaní. -Rh- (foto:majitel pizzerie)

Centrum volného času, o.s. v Železné Rudě

Ve středu 1. 6. 2011 zveme všechny na slavnostní otevření Centra volného času v Železné Rudě. V 15,00 hod. Proběhne slavnostní otevření a dále bude následovat program pro děti ke Dni dětí v podobě her a soutěží. Pro děti máme připraveny sladké odměny a dárečky a pro všechny malé pohoštění. Od 17,00 je pak připravena v aule diskotéka a večer zakončíme opékáním buřtů.

Kde nás najdete? - v budově ZŠ K. Klostermanna vedle auly. Naše občanské sdružení se snažilo vytvořit veřejný prostor pro volnočasové aktivity pro děti a dospělé, prostor kde mohou trávit svůj volný čas děti od 5 let, ale i mladší děti zatím s maminkou nebo s tatínkem, kdy se učí trávit chvíli v kolektivu a navazují při hře nové kontakty. K těmto účelům je zde vybudována malá herna pro nejmenší.

Centrum v měsíci červnu bude otevřeno každý den od Po do Pá, od 13,00 hod. do 17,00 hod. V letních měsících červenec, srpen nám poběží v Centru příměstské tábory v týdenních cyklech na téma Velká pirátská plavba a Výprava do země Pána prstenů. V září bude Centrum otevřeno opět od Po do Pá, od 13,00 hod. do 17,00 hod., proběhne příprava kroužků, které poběží od října 2011 do května 2012. Už nyní se můžete těšit na klub skřítků, kroužek pro náctileté, keramický kroužek, kreativní klub, divadelní kroužek pro děti a musím prozradit, že se obnovuje i tradiční divadelní kroužek pro dospělé. Děti spolu se svými kamarády budou mít možnost v Centru oslavit svoje narozeniny. Pro všechny dospěláky, kteří si budou chtít společně s dětmi něco vyrobit, máme připraveny kreativní odpoledne, kdy rodiče uvidí jaké doma mají šikulky a děti

budou obdivovat zručnost maminek a tatínků. Pro všechny ženy, které si budou chtít u nás odpočinout v příjemném prostředí a zároveň si sami vyrobit něco pěkného pak nabídneme kreativní večery pro ženy. Určitě si vyberete z široké nabídky činností (výroby šperků z fima, drátkování, plstění, vinuté perly, malování na hedvábí, floristika, keramika, malování na sklo a porcelán, seznámení s různými výtvarnými technikami, grafika, olejomalba, akvarel). O činnosti Centra volného času se brzy budete moci detailně informovat na našich internetových stránkách, které se připravují.

Náš tým Centra volného času vás ještě jednou srdečně zve na slavnostní otevření dne 1.6. a těší se na vaši návštěvu. Přijďte se podívat a strávit společně s dětmi příjemné odpoledne.

Za tým Centra volného času Olga Myšková